

A9-0145/2020

3.8.2020

JELENTÉS

a nemek közötti egyenlőségről az EU kül- és biztonságpolitikájában
(2019/2167(INI))

Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

Előadó: Ernest Urtasun

A vélemény előadója (*):
Hannah Neumann, Külügyi Bizottság

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 57. cikke

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI ÁLLÁSPONT	23
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	24
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	38
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	39

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a nemek közötti egyenlőségről az EU kül- és biztonságpolitikájában (2019/2167(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira, és különösen az 5. és 16. számú célra,
 - tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményre (CEDAW),
 - tekintettel, az EU és az ENSZ közötti stratégiai partnerség 2019–2021-re meghatározott prioritásaira, amelyeket a Tanács 2018. szeptember 18-án hagyott jóvá, és amelyek fő elemét a nők, a béke és a biztonság képezi,
 - tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995-ben elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, és az ezek felülvizsgálatáról rendezett konferenciák eredményeire,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. október 31-i 1325. sz. határozatára és az azt követő 2008. június 19-i 1820. sz. határozatára; 2009. szeptember 30-i 1888. sz. határozatára; 2009. október 5-i 1889. sz. határozatára; 2010. december 16-i 1960. sz. határozatára; 2013. június 24-i 2106. sz. határozatára; 2013. október 18-i 2122. sz. határozatára; 2015. október 13-i 2242. sz. határozatára; 2019. április 23-i 2467. sz. határozatára és 2019. október 29-i 2493. sz. határozatára,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás),
 - tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) 2017 decemberében, Buenos Airesben megrendezett miniszteri konferenciáján elfogadott, a kereskedelemről és a nők gazdasági szerepvállalásának erősítéséről szóló közös nyilatkozatra,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹, valamint a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményre és az azt kiegészítő jegyzőkönyvekre, elsősorban az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről

¹ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

² HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

szóló jegyzőkönyvre,

- tekintettel az EU–ENSZ Reflektorfény kezdeményezésre,
- tekintettel a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2018. december 10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó új uniós stratégiai megközelítésre és a 2019–2024-es időszakra szóló uniós cselekvési tervre,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának 2013. június 24-i ülésén elfogadott, a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló iránymutatásokra,
- tekintettel az LMBTI-személyekkel kapcsolatos intézkedések 2015 decemberében a Bizottság által közzétett listájára,
- tekintettel a Tanács által 2016. október 26-án elfogadott, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2016–2020 közötti időszakra szóló II. uniós cselekvési tervre (II. cselekvési terv) és az arról szóló éves végrehajtási jelentésekre,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című együttes szolgálati munkadokumentum (SWD(2015)0182) végrehajtásáról szóló, 2018. május 31-i³, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 sz. határozatának 10. évfordulójáról szóló, 2010. november 25-i⁴ állásfoglalására,
- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló, 2017. május 19-i európai konszenzusra,
- tekintettel az EU nemi esélyegyenlőségi stratégiájáról szóló, 2020. március 19-i bizottsági közleményre (COM(202)0152),
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) polgári műveleti parancsnoka által 2018. október 8-án kiadott, „A missziók vezetői és személyi állománya számára a nemek közötti egyenlőség elvének általános érvényesítéséről” című operatív iránymutatásokra,
- tekintettel a Tanács által 2012. március 22-én elfogadott, „A nőkről, a békéről és a biztonságról szóló ENSZ BT-határozatok végrehajtása a KBVP-missziók és -műveletek összefüggésében” című dokumentumra,
- tekintettel a KBVP-missziókra és -műveletekre vonatkozó, 2018. január 22-i felülvizsgált általános magatartási normákra,
- tekintettel az EKSZ nemek közötti egyenlőségre és esélyegyenlőségre vonatkozó, 2017. novemberi stratégiájára (2018–2023),
- tekintettel az emberi jogoknak és a nemek közötti egyenlőségnek az Európai Unió közös

³ HL C 76., 2020.3.9., 168. o.

⁴ HL C 99. E, 2012.4.3., 56. o.

biztonság- és védelempolitikájában való érvényesítéséről szóló, 2016. november 10-i EKSZ-jelentésre,

- tekintettel az EKSZ 2016 júniusában közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére és 21. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A9-0145/2020),
- A. mivel a férfiak és a nők közötti egyenlőség elve az Európai Unió egyik alapértéke, amelyet a Szerződések és az Európai Unió Alapjogi Chartája rögzít; mivel ezért a nemek közötti egyenlőség érvényesítését horizontális elvként valamennyi uniós tevékenységben és politikában végre kell hajtani és azokba be kell építeni; mivel az EU-nak hozzá kell járulnia egy olyan világ megteremtéséhez, amelyben nemre, fajra, színre, etnikai vagy társadalmi származásra, genetikai tulajdonságra, nyelvre, vallásra vagy meggyőződésre, politikai vagy más véleményre, nemzeti kisebbséghez tartozásra, vagyoni helyzetre, születésre, fogyatékosagra, korra, szexuális irányultságra vagy nemi identitásra való tekintet nélkül minden ember békésen élhet, egyenlő jogokat élvez, és azonos lehetőségeket kap a benne rejlő potenciál kiaknázására;
- B. mivel az ötödik fenntartható fejlesztési cél a nemek közötti egyenlőség elérése és valamennyi nő és lány társadalmi szerepvállalásának növelése világszerte; mivel egyetlen fejlesztési stratégia sem lehet eredményes mindaddig, amíg a nők és a lányok nem kapnak bennük központi szerepet, és mivel az ötödik fenntartható fejlődési célt átfogó módon be kell építeni az EU intézkedési hatáskörébe tartozó különböző szakpolitikai területekbe;
- C. mivel több ország – például Svédország, Dánia, Svájc és Norvégia – a nemek közötti egyenlőségre összpontosító külpolitika irányába történő előrelépést szolgáló kereteket fogadott el, és mivel többek között Franciaország, Spanyolország, Luxemburg, Írország, Ciprus és Németország bejelentette, hogy a nemek közötti egyenlőséget külpolitikája egyik prioritásává kívánja tenni; mivel egy ilyen típusú politikának a nemi sztereotípiák ellen ható szemléletet is elő kell mozdítania a külpolitikában, amely védi és előmozdítja a nők és más, hagyományosan marginalizált csoportok emberi jogait, biztosítja a szociális, gazdasági és politikai erőforrásokhoz való méltányos hozzáférésüket és minden szinten való részvételüket, megfelelő forrásokat különít el a jövőkép megvalósítására, és figyelembe veszi az emberi jogok női védelmezőinek és a civil társadalomnak a véleményét; mivel minden jövőbeli uniós kül- és biztonságpolitikának e célok elérésére kell törekednie;
- D. mivel a nőket és lányokat különösen érinti a fizikai, pszichológiai és nemi erőszak, a szegénység, a fegyveres konfliktusok és az éghajlati és egészségügyi, illetve egyéb vészhelyzetek hatása, és szerepvállalásuk fokozása elengedhetetlen e problémák

leküzdéséhez; mivel visszaesés tapasztalható a nők és az LMBTIQ+-személyek jogainak érvényesítése terén; mivel a biztonsági igényekre vonatkozó minden értelmezésben az emberi jogoknak kiemelt helyet kell kapniuk a békéhez vezető fellépések előmozdítása érdekében; mivel a Tanácsnak az LMBTI-személyekre vonatkozó iránymutatásai hatékony eszközt jelentenek annak előmozdítására, hogy az LMBTI-személyek teljes mértékben élhessenek emberi jogaikkal, valamint jó alapot képeznek az LMBTI-személyek egyenlőségére vonatkozó, hamarosan elkészülő ambiciózus stratégia számára;

- E. mivel az olyan kül- és biztonságpolitika, amely nem képviseli a nők, lányok és LMBTI+-személyek jogait, és nem kezeli a jelenleg fennálló igazságtalanságokat, tovább erősíti az egyensúlyhiányokat; mivel bárkinek, aki véget kíván vetni ezeknek az igazságtalanságoknak, el kell ismernie a nemek közötti egyenlőtlen erőviszonyokat;
- F. mivel a közbeszéd a nőket és lányokat gyakran hozza összefüggésbe az áldozattá válással, ami miatt nem tekintik őket képesnek önálló döntéshozatalra és pozitív változások előidézésére; mivel egyre több bizonyíték támasztja alá, hogy a nők és lányok konfliktusmegelőzésben és -megoldásban, békeépítésben és a konfliktust követő újjáépítésben való érdemi részvétele növeli a béke fenntarthatóságát, minőségét és tartósságát, valamint a helyi közösségek ellenálló képességét, és segít megelőzni a nemi alapú erőszak minden formáját; mivel annak ellenére, hogy a nőknek ennyire meghatározó szerepük van a tartós béke kialakítása szempontjából, az 1992 és 2018 közötti időszak legfőbb békefolyamataiban részt vevő tárgyalók mindössze 13%-a, az aláírók csak 4%-a és a közvetítők csupán 3%-a volt nő;
- G. mivel a nők és lányok a hátrányos megkülönböztetés több formájával is szembesülhetnek; mivel a nemi alapú erőszak, beleértve a korai és kényszerházasságot, és a női nemi szervek megcsonkítását, az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz, a tiszta vízhez, a megfelelő higiénés körülményekhez és a táplálkozáshoz való nem megfelelő hozzáférés, a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférés, valamint a politikai döntéshozatalban, illetve a köz- és magánintézményekben való egyenlőtlen részvétel hozzájárul a megkülönböztetéshez és a marginalizálódáshoz; mivel a lányok erőszak és hátrányos megkülönböztetés elleni védelme, különös tekintettel az oktatásra, a tájékoztatásra és az egészségügyi szolgáltatásokra, ideértve a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat, különösen fontos annak biztosításához, hogy a lányok maradéktalanul érvényesíthessék emberi jogaikat; mivel a menekült és migráns lányok különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak;
- H. mivel a mai lányok lesznek azok, akiknek a jövőben meg kell majd küzdeniük a konfliktusok és vészhelyzetek következményeivel, és elhúzódó konfliktusok esetén pedig ők lesznek azok, akik hosszú távú hatással járó, káros körülmények között fognak felnőni; mivel a lányoknak egyedi szükségleteik vannak, és olyan egyedi kihívásokkal néznek szembe, amelyek különböznek a felnőtt nőkéttől, és amelyeket a „gyermekek” és a „nők” tágabb kategóriáiban gyakran nem ismernek fel;
- I. mivel a 2020-as év a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos keretrendszerek, többek között az 1995-ben elfogadott Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform, és az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000-ben elfogadott 1325. sz. határozata létrejöttének fontos

évfordulója;

- J. mivel a nők, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós stratégiai megközelítés jelentős előrelépést jelent a nők, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendben való uniós szerepvállalás tekintetében; mivel e megközelítés hangsúlyozza, hogy a tartós béke és biztonság elérése érdekében konkrét kötelezettségvállalásokra és fellépésekre, továbbá a nők és lányok bevonására, védelmére és támogatására van szükség; mivel e stratégiai megközelítés végrehajtása érdekében 2019-ben elfogadták a nők, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési tervet, ám a szakpolitikai kötelezettségvállalásnak a gyakorlatba történő átültetése továbbra is kihívást jelent; mivel rendkívül fontos, hogy az uniós alkalmazottak fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy a nők, a béke és a biztonság szempontjait beépítsék munkájukba nemcsak a missziók eredményességének javítása céljából, hanem azért is, hogy önmagukban a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség biztosítása legyen;
- K. mivel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó II. cselekvési terv (GAP II) a Parlament azon ajánlásainak eredményeként jött létre, amelyek az EU intézményi kultúrájának a székhelyen és a küldöttségek szintjén történő megváltoztatására helyezték a hangsúlyt annak érdekében, hogy rendszerszinten változtassák meg a nemek közötti egyenlőség elvének EU általi megközelítését, illetve amelyek a nők és lányok életének a négy fő területen hozott intézkedések révén történő átalakítására koncentráltak; mivel a nemek közötti egyenlőség érvényesítése és előmozdítása az EU kül- és biztonságpolitikájában nagyban függ a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó II. cselekvési terv sikeres végrehajtásától és értékelésétől, amely értékelés célja, hogy javaslatokat tegyen a továbbfejlesztett jövőbeli GAP-keretrendszerre (a 2020-ban elfogadásra kerülő, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési tervre) vonatkozó intézkedésekre;
- L. mivel az I. cselekvési terv (GAP I) hozott ugyan némi előrelépést, számos hiányossága is volt: szűk hatály, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés hiánya, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó keret megértésének hiánya az uniós küldöttségek részéről, az uniós vezetők elkötelezettségének hiánya, valamint az intézményi struktúra, és a személyzet motiválására és megfelelő támogatására irányuló ösztönzők hiánya; mivel a II. cselekvési terv (GAP II) fontos előrelépést jelentett a nemek közötti egyenlőség előmozdítása terén az EU külkapcsolataiban, számos pozitív tendenciával, ám az EU és a tagállamok részéről teljes mértékű tudatosságot és szilárd elköteleződést igényel ahhoz, hogy megelőzzék a helyzet romlását és felgyorsítsák az előrelépést; mivel a II. cselekvési terv még mindig számos hiányosságot mutat a fő prioritások és a nemek közötti egyenlőséghez kapcsolódó fenntartható fejlesztési célok végrehajtása, az összes célkitűzés terén elért haladásról és a minőségi adatokról szóló pontos jelentéstétellel kapcsolatos kihívások, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontjainak a szakpolitikai párbeszédekben való érvényesítése tekintetében; mivel továbbra is szükség van hatályának további bővítésére, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés megfelelő végrehajtására, valamint a programozási és a költségvetési ciklusok időkereteinek összehangolására; mivel az uniós vezetők nagyobb elkötelezettsége, valamint az intézményi struktúra és a személyzet motiválását és megfelelő támogatását és képzését célzó ösztönzők életbe léptetése létfontosságú ahhoz, hogy világszerte kézzelfogható eredményeket lehessen elérni a nemek közötti egyenlőség terén;

- M. mivel a II. cselekvési terv azt a célt tűzte ki, hogy 2020-ig az összes új uniós kezdeményezés 85%-ában érvényesítsék a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos intézkedéseket; mivel az előrelépés ellenére 2018-ban az új programok mindössze 55–68 %-a foglalta magában a nemek közötti egyenlőséget;
- N. mivel az uniós küldöttségek és missziók a II. cselekvési terv közvetlen végrehajtásán dolgoznak a partnerországokban, a küldetések és missziók vezetőinek és személyi állományának vezető szerepe és tudása pedig jelentős szerepet játszik a II. cselekvési terv sikeres végrehajtásának biztosításában; mivel az ajánlások szerint több nő számára kell lehetővé tenni az uniós küldöttségek vezetői és irányítói pozícióinak betöltését;
- O. mivel a nők továbbra is jórészt alulreprezentáltak és alulértékelték a politikában és a döntéshozatali folyamatokban, többek között a külpolitika és a nemzetközi biztonság területén az EU-ban és világszerte; mivel az EU-ban 6 nő tölt be védelmi miniszter tisztségét, és a 27 külügyminiszterből csak 3 nő; mivel ez az alulreprezentáltság jelentős hatással van a meghozott szakpolitikai döntésekre;
- P. mivel a 2020–2024 közötti időszakra vonatkozó nemi esélyegyenlőségi stratégia célul tűzte ki, hogy 2024 végére a Bizottság vezető pozícióinak 50%-át nők töltsék be;
- Q. mivel az EKSZ-ben a középvezetői álláshelyek 75%-át és a felsővezetői álláshelyek 87%-át férfiak töltik be; mivel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) elkötelezte magát azon cél elérése mellett, hogy megbízatásának végéig a vezető pozíciók 40%-át nők töltsék be; mivel az általa végrehajtott legutóbbi kinevezések olyan struktúrát eredményeztek, amelyben kizárólag férfi főtisztviselők vannak;
- R. mivel az uniós szakpolitikák hajlamosak a nőket a szexuális és nemi alapú erőszak áldozataiként bemutatni, és védelmükkel elsősorban a szexuális és nemi alapú erőszak megtörténte után foglalkozni; mivel ezen a területen javítani lehetne az uniós szakpolitikákat azáltal, hogy a szakpolitika és a működés tekintetében nagyobb hangsúlyt helyeznek az emberi jogok olyan jellegű megsértésének a megelőzésére, amely a nemek közötti egyenlőtlen erőviszonyokból ered;
- S. mivel világszerte előrelépés történt a szexuális és reprodukciós egészség és jogok megvalósítása terén, de továbbra is komoly hiányosságok mutatkoznak a szexuális és reprodukciós egészség és jogok biztosítása és az ezekhez való hozzáférés tekintetében, és fennáll a regresszió veszélye; mivel világszerte megfigyelhetők a nők és az LMBTIQ+ személyek jogai ellen irányuló olyan aggasztó támadások, amelyekkel korlátozzák a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat, és betiltják a szexuális felvilágosítást és a társadalmi nemek kutatását; mivel 2018-ban csökkent a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos uniós fellépések száma, és a Bizottság szolgálatai által a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatosan végrehajtott globális fellépések közül a legkevesebb a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos területen valósult meg; mivel határozottan szükséges megerősíteni az EU elkötelezettségét az egyének azok jogának elősegítése, védelme és érvényesülése iránt, hogy megkülönböztetéstől és erőszaktól mentesen teljes ellenőrzést gyakorolhassanak a szexuális és reprodukciós egészségükkel és jogaikkal kapcsolatos ügyeik felett;
- T. mivel a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadók és kapcsolattartó pontok

munkája egyrészt központi szerepet játszik abban, hogy a nemek közötti egyenlőségre és a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós politikákat elemzésbe, tervezésbe, megvalósításba és értékelésbe lehessen átültetni, másrészt elősegíti a nemek közötti egyenlőség szempontjának a mindennapi feladatokba és műveletekbe való integrálását; mivel a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadók és kapcsolattartó pontok fontos szerepet játszanak a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szakpolitikák horizontális integrálásában; mivel az uniós küldöttségeken nagyobb hangsúlyt kell helyezni a nemek közötti egyenlőség prioritásként való kezelésére, elegendő időt kell biztosítani a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére és biztosítani kell, hogy a projektirányítók a munkájuk során kellően figyelembe vegyék a nemek közötti egyenlőséget annak biztosítása érdekében, hogy a kapcsolattartó pontok megfelelően fejleszthessék feladataikat; mivel további intézkedésekre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó kapcsolattartó pontok munkaköri leírása tükrözze a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséért és a nemek közötti egyenlőség előmozdításáért felelős feladataikat;

- U. mivel az uniós küldöttségek csupán egyharmada foglalkozik az LMBTIQ+ személyek jogaival; mivel az LMBTIQ+ személyekre vonatkozó uniós iránymutatásokat nem egységesen alkalmazzák, és végrehajtásuk erősen függ az egyes küldöttségek vezetésének tudásától és érdeklődésétől, ahelyett hogy strukturális megközelítést alkalmaznának;
- V. mivel a női civil társadalmi csoportoknak és aktivistáknak döntő szerepük van a békére és biztonságra vonatkozó menetrend előmozdításában, és a részvételük elengedhetetlen a nemek közötti egyenlőség érvényesítése szempontjából; mivel a civil társadalom mozgásteret számos területen csökken, többek között a nőszervezetek és a női emberijog-védők, a szexuális és reprodukciós egészség és jogok, valamint az LMBTIQ+ személyek jogai tekintetében; mivel a női emberijog-védők gyakran interszekcionális és berögzült nemi sztereotípiák által formált kockázatok és akadályok több fajtájával szembesülnek; mivel biztosítani kell a női szervezetekkel és a női emberijog-védőkkel való következetes együttműködést a III. cselekvési terv (GAP III) teljes tervezési, végrehajtási, ellenőrzési és értékelési ciklusa során; mivel ambiciózusabb belső és külső intézkedések megtételére van szükség a visszalépés bármely formájának aktív kezeléséhez és a nemek szempontjából egyenlő társadalmak irányába történő előrelépés folytatása érdekében;
- W. mivel a korlátozott finanszírozás és a munkaerőhiány alapvető akadálya a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós célkitűzések megvalósításának; mivel a nemek közötti egyenlőség területén hiányzik a politikai koherencia is, és még nem létezik olyan egységes rendszer, amely lehetővé tenné a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének egységes értelmezését és végrehajtását az uniós intézményekben;
- X. mivel a nemi dimenzióknak az EU kül- és biztonságpolitikájába való beépítése egyben az olyan globális jelenségek, mint az éghajlatváltozás, a migráció, illetve a kereskedelem és a biztonság egyedi nemi dimenzióinak és hatásainak elismerését és leküzdését, továbbá azt is jelenti, hogy a szakpolitikai döntéshozatal során a középpontba a diszkrimináció és marginalizáció többféle és halmozott formáival szembesülő nők és csoportok tapasztalatait és igényeit kell helyezni;
- 1. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy folytassák a nők és lányok jogainak megerősítését,

valamint mozdítsák elő olyan kül- és biztonságpolitika megvalósítását, amely a nemi sztereotípiák ellen ható szemléletet érvényesít; hangsúlyozza, hogy egy ilyen politikának a nemek közötti egyenlőség következetes érvényesítésén, nemi szempontú elemzésen – nemek szerint és életkor szerint lebontott adatokkal és a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő mutatókkal –, valamint szisztematikus nemi szempontú hatásvizsgálatokon kell alapulnia a nemek közötti egyenlőség előmozdítását célzó intézkedések azonosítása, kidolgozása és nyomon követése érdekében valamennyi ágazatban, valamint hogy a nők és a különböző háttérű emberek számára érdemi és méltányos szerepet biztosítsanak a döntéshozatalban; ösztönzi az EU-t, hogy vizsgálja meg a nemek közötti összehasonlító elemzés szisztematikus módon történő megosztásának, kezelésének és naprakésszé tételének lehetőségeit;

2. sürgeti a Bizottságot, az alelnököt/főképviselet és a tagállamokat, hogy fokozzák a nemek közötti egyenlőségre irányuló támogatásukat, továbbá a nők és lányok emberi jogai maradéktalan érvényesítésének, illetve a nők és lányok szerepvállalásának világszerte történő előmozdítását, valamint töltsenek be kiemelt és jelentősebb szerepet az erőforrásoknak a fenti célok érdekében történő észszerűsítésében és kihasználásában;
3. üdvözli a II. cselekvési terv három tematikus pillérét, nevezetesen 1) a lányok és nők testi és pszichés integritásának biztosítását, 2) a lányok és nők gazdasági és szociális jogainak és szerepvállalásának előmozdítását, valamint 3) a lányok és nők véleménynyilvánításának és társadalmi részvételének erősítését; megjegyzi, hogy az előrehaladás egyenlőtlen a tematikus prioritások és a különböző uniós szereplők között; ezért felszólítja a Bizottságot, az alelnököt/főképviselet és a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a cselekvési tervet, és teljesítsék a teljesítmény tekintetében abban meghatározott előírásokat; sajnálja, hogy 2018-ban a II. cselekvési terv keretében bejelentett intézkedések közül a legkevesebb a nőkkel és lányokkal a kizsákmányolás bármely formája céljából folytatott kereskedelem felszámolása területén valósult meg, és hogy ez volt az egyetlen olyan célkitűzés, amelynek esetében a bejelentett intézkedések száma csökkent a 2017-es évhez képest;
4. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy 2020-ban végezzenek felülvizsgálatot és terjesszenek elő egy új, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervet (GAP III); hangsúlyozza, hogy a III. cselekvési tervnek a jelenlegi, a II. által kijelölt úton kell haladnia és azt tovább kell fejlesztenie, továbbá figyelembe kell vennie a jelenlegi végrehajtásából levont következtetéseket; hangsúlyozza, hogy ennek a dokumentumnak hivatalos közlemény formáját kell öltenie annak biztosítása érdekében, hogy azt hatékonyan végre lehessen hajtani; emlékeztet rá, hogy a közös kül- és biztonságpolitika egyedi szabályok és eljárások hatálya alá tartozik, és az uniós és a tagállami fejlesztési együttműködési politikáknak ki kell egészíteniük és erősíteniük kell egymást, teljes mértékben tiszteletben tartva az uniós elveket és szerződéseket, többek között az EUSZ 2., 3. és 5. cikkét; üdvözli a Bizottság tagállamok számára megfogalmazott ajánlásait azzal kapcsolatban, hogy miként közelítsék meg a nemek közötti egyenlőség kérdését külső fellépéseken keresztül annak érdekében, hogy a saját hatáskörükbe tartozó területeken a politikai célkitűzéseket a cselekvési tervvel összhangban vigyék véghez;
5. üdvözli a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési tervet, és felszólít annak határozott végrehajtására; üdvözli a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrend beépítését az EU–NATO-együttműködésről szóló 2018. évi együttes

nyilatkozatba; üdvözli az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv megújításáról szóló határozatot, és kéri, hogy a cselekvési tervbe foglaljanak bele a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, valamint a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira, többek között a szexuális és reprodukciós egészségre és jogokra irányuló célzott intézkedéseket; üdvözli továbbá az emberkereskedelem felszámolására irányuló, 2021-re tervezett új uniós stratégiát;

6. további szakpolitikai koherenciára és koordinációra szólít fel az EU külső fellépéseiben szereplő, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó kötelezettségvállalások végrehajtása terén; hangsúlyozza, hogy az EU stratégiai megközelítését össze kell kapcsolni és össze kell hangolni a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új, III. cselekvési tervvel, és kéri, hogy a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó 2019. évi uniós cselekvési tervet külön fejezetként foglalják bele a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervbe; hangsúlyozza a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendre vonatkozó jelenlegi normatív keretrendszer fontosságát; hangsúlyozza, hogy valamennyi uniós és nemzetközi szintű fellépésnek ebből a keretrendszerből kell kiindulnia, és határozottan vissza kell utasítani a meglévő kötelezettségvállalásoktól való visszalépésre vagy azok visszavonására irányuló bármilyen kísérletet;
7. felhívja a tagállamokat egy olyan feminista kül- és biztonságpolitika elfogadására, amely felszámolja a nők előtt álló azon akadályokat, amelyek miatt nemcsak a nagyköveti és a nemzetközi béketárgyalások során betöltött közvetítő pozíciókhoz hasonló magas szintű vezetői posztokat, hanem a kezdő álláshelyeket sem tölthetik be; emlékeztet arra, hogy a nőket a részvételtől esetlegesen visszatartó tényezők, mint például a munka és a magánélet közötti jó egyensúly megteremtésére irányuló szakpolitikák hiánya és a családi kötelezettségek egyenlőtlen megosztása, illetve az arra irányuló elvárás, miszerint a nők töltsék majd be az elsődleges gondozó szerepét, gyakran arra késztetik a nőket, hogy szüneteltesék karrierjüket vagy részmunkaidős állást vállaljanak, továbbá hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a női vezetők globális szintű társadalmi megítélését; hangsúlyozza továbbá, hogy a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendben a női vezetőkre vonatkozóan meghatározott célkitűzések végrehajtása tekintetében az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás az EU egyik alapelve, amelyet az EU-n belül és kívül egyaránt érvényre kell juttatni a nők gazdasági és szociális jogainak előmozdítása során; hangsúlyozza, hogy az azonos vagy egyenértékű munkáért járó azonos javadalmazás valamennyi szempontja és feltétele tekintetében a tagállamok kötelesek felszámolni a nemi alapú megkülönböztetést;

A nemek közötti egyenlőség mint az EU külső tevékenységének vezérelve

8. felhívja az EKSZ-t, a Bizottság illetékes szolgálatait, az EU határain kívül dolgozó európai ügynökségeket és a tagállamokat, hogy szisztematikusan építsék be a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését az EU kül- és biztonságpolitikájába és bővítési politikájába, többek között multilaterális fórumokon és a szakpolitikák kialakításában, politikai és stratégiai párbeszédekben, nyilvános nyilatkozatokban, globális emberi jogi jelentéstételekben és nyomkövetési, értékelési és jelentéstételei folyamatokban; kitarthat emellett, hogy az EU külső tevékenységeinek központi értéke a nemek közötti egyenlőség kell, hogy legyen;
9. hangsúlyozza, hogy további elemzéseket kell végezni az EU-s szakpolitikákban és gyakorlatokban, valamint a jelenlegi programozási ciklusban megfigyelhető hatalmi

dinamikákról a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos vonatkozásaik elemzése és kezelése érdekében;

10. emlékeztet, hogy az EU valamennyi külső tevékenységébe fontos beépíteni egy interszekcionális szempontot, és hogy az EU fellépéseiben figyelembe kell venni a különböző háttérrel rendelkező nők tapasztalatait, különös tekintettel azokra a nőkre, akik az életkoruk, nemük, fajuk, vallásuk, társadalmi-gazdasági és jogi státuszuk, képességük, szexuális irányultságuk és nemi identitásuk miatt a hátrányos megkülönböztetés és a marginalizáció halmozott formájával szembesülnek; emlékeztet arra, hogy a nők nem alkotnak homogén csoportot, és nem képviselnek egységes álláspontot;
11. hangsúlyozza, hogy a legmagasabb politikai szinteken töretlen elkötelezettséget kell biztosítani a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terv végrehajtása iránt; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési terv határozza meg, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) 85%-át olyan programokra kell fordítani, amelyek jelentős vagy fő célkitűzése a nemek közötti egyenlőség, és felszólít, hogy a szélesebb körű kötelezettségvállaláson belül az ODA jelentős mennyiségét olyan programokra fordítsák, amelyek fő célkitűzése a nemek közötti egyenlőség, beleértve a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat; további célzott fellépésekre szólít fel a nemek közötti egyenlőség megvalósítása érdekében; kéri továbbá, hogy az új cselekvési terv minőségi elemzések használatával erősítse meg a megalapozott bizonyítékokon alapuló, a II. cselekvési terv által alkalmazott megközelítést, ezáltal felmérve az ilyen programoknak a nemek közötti egyenlőség előmozdítására gyakorolt tényleges hatását; kéri, hogy javítsák a partnerországokban a III. cselekvési terv keretében a nemek közötti egyenlőséghez kiutalt és folyósított uniós finanszírozásról való beszámolást;
12. ajánlja, hogy a rövid, közép- és hosszú távú változások nyomon követése érdekében a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervet a siker egyértelmű, mérhető és időhöz kötött mutatói, a felelősség különböző szereplőkhöz való hozzárendelése, valamint az egyes partnerországok számára egyértelmű célkitűzések kísérik, amelyeket a szóban forgó partnerországgal szoros együttműködésben, valamint a helyi civil társadalmi szervezetek, az egyéb érintett civil társadalmi szereplők, illetve a helyi kis- és középvállalkozások aktív bevonásával dolgoztak ki; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az új cselekvési terv keretében ismételten kötelezzék el magukat a nemek közötti egyenlőség valamennyi ágazatban történő általános érvényesítése mellett; felhívja az EKSZ-t, a Bizottság illetékes szolgálatait és az uniós tagállamokat, hogy tegyenek javaslatot a nemek közötti egyenlőségre irányuló további célzott intézkedésekre;
13. szorgalmazza, hogy a III. cselekvési terv a nők és lányok oktatáshoz, információhoz és szexuális és reprodukciós egészséghez való hozzáféréseinek megerősítése révén küzdjön a nők jogait érő támadások ellen, és biztosítsa a kényszerítéssel, erőszakkal, hátrányos megkülönböztetéssel és bántalmazással szembeni védelmüket; úgyszintén hangsúlyozza, hogy a III. cselekvési tervnek kifejezetten ki kell terjednie a nők jogainak bármilyen körülmények közötti – ideértve az instabil államokat és a konfliktusokkal kapcsolatos helyzeteket is – védelmére és előmozdítására, valamint a nők részvételére;
14. meggyőződése, hogy az oktatás kulcsfontosságú a nemek közötti egyenlőség megvalósításához és a nők és lányok helyzetének megerősítéséhez; felhívja ezért az EU-

t, hogy a soron következő, III. cselekvési tervben vállaljon nagyobb elkötelezettséget a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a nemi sztereotípiák elleni küzdelem iránt az oktatási rendszerekben és azokon keresztül; e tekintetben szorgalmazza a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területe által nyújtott lehetőségek mérlegelését;

15. üdvözli a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó, 2019-ben elfogadott uniós stratégiai megközelítést és a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési tervet, és felszólít azok határozott végrehajtására; ugyanakkor sajnálattal állapítja meg, hogy e politikai kötelezettségvállalás gyakorlatba való átültetése a világos célkitűzések és mutatók ellenére továbbra is kihívást jelent és folyamatos erőfeszítést igényel; hangsúlyozza a nemzeti cselekvési tervek fontosságát a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrend végrehajtásában; üdvözli, hogy év végére csaknem minden uniós tagállam elfogadja majd az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. sz. határozatára vonatkozó nemzeti cselekvési tervét; sajnálja azonban, hogy közülük csak egy tagállam rendelkezik a végrehajtásra elkülönített költségvetéssel; felhívja a tagállamokat, hogy különítsenek el erre szolgáló költségvetést, és dolgozzanak ki nemzeti parlamenti felügyeleti mechanizmusokat, valamint vezessenek be kvótákat a nők ellenőrzési, értékelési és felügyeleti mechanizmusokban való részvételére vonatkozóan; sajnálja, hogy az EU személyzetének sok tagja nem építette be munkájába a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrendet, és ezt olyan menetrendnek tekinti, amelyet mérlegelése alapján alkalmazhat a missziók eredményességének javítása céljából, nem pedig önmagában a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek a biztosítására szolgáló módszernek;
16. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő strukturált megközelítés végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, hogy pontosan nyomon tudja követni az összes kapcsolódó kiadást, többek között a külső tevékenységek területére kiterjedően, valamint hogy szervezze meg az EU által finanszírozott különböző programok előzetes és utólagos, nemi szempontú hatásvizsgálatát, és erről készítsen jelentést az Európai Parlamentnek; hangsúlyozza, hogy ennek az értékelésnek nemek és életkor szerint lebontott adatokon kell alapulnia, és eredményeit be kell építeni a programozási ciklusba; hangsúlyozza, hogy javítani kell a nemek közötti egyenlőség elemzésének megbízhatóságát azáltal, hogy összehasonlíthatóságuk céljából összehangolják az uniós küldöttségek által összegyűjtött adatokat; szorgalmazza ezenkívül, hogy a nemek közötti összehasonlító elemzés is szerepet kapjon a tagállamok stratégiai célkitűzéseinek, programjainak, projektjeinek és párbeszédeinek meghatározása során;
17. kéri, hogy a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközükről (NDICI) szóló javasolt rendelet keretében támogassák, hogy a célzott finanszírozás 85%-át olyan programokra irányozzák elő, amelyek jelentős vagy fő célkitűzése a nemek közötti egyenlőség, valamint hogy a helyi és kis civil társadalmi szervezetek finanszírozáshoz való hozzáféréseinek lehetővé tétele érdekében csökkentsék az adminisztratív korlátokat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az NDICI-rendelet keretében a nemek közötti egyenlőség további érvényesítését és a célzott fellépéseket világos célkitűzéseké tegyék, és biztosítsák, hogy a partnerek elegendő politikai és pénzügyi támogatásra számíthassanak annak végrehajtásához; szorgalmazza, hogy az EU minden olyan kül- és biztonságpolitikai tevékenységének projekt kiválasztási, nyomonkövetési és értékelési szakaszában alkalmazzanak nemi szempontú mutatókat,

amelyek az EU költségvetéséből finanszírozásban részesülnek; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés révén fokozni kell a jelenlegi és jövőbeli uniós források hatékony felhasználását, különösen olyan kihívások idején, mint a következő többéves pénzügyi keret, a költségvetési korlátok és a Covid19 utáni válság következményei;

18. felszólítja a Bizottságot, az EKSZ-t és az uniós küldöttségeket, hogy a lányokat és fiatal nőket a változások előmozdítóiként ismerjék el, és támogassák a civil és közéletben való biztonságos, érdemi és inkluzív részvételüket többek között azáltal, hogy figyelembe veszik a fiatalok által vezetett szervezetek visszajelzéseit és kapacitásépítés révén támogatják ezeket a szervezeteket; hangsúlyozza, hogy a lányok, fiatal nők és nők pozitív szerepet játszanak a fenntartható béke és a társadalmi kohézió elérése szempontjából, ideértve a nők és lányok által vezetett helyi kezdeményezések szerepét a konfliktusmegelőzés és a békeépítés területén; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő költségvetést a vészhelyzetekben történő oktatásra annak biztosítása érdekében, hogy a konfliktusok és természeti katasztrófák okozta körülmények ellenére minden lány sikert érhessen el;
19. elismeri, hogy a humanitárius válságok fokozzák a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos kihívásokat, és emlékeztet arra, hogy a válságövezetekben, különösen a kiszolgáltatott csoportok, mint a menekültek és a migránsok körében, a nők és a lányok különösen ki vannak téve a nemi erőszaknak, a szexuális úton terjedő betegségeknek, a szexuális kizsákmányolásnak, a nemi erőszak háborús fegyverként történő alkalmazásának és a nem kívánt terhességeknek; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a humanitárius segítségnyújtás során kezeljék kiemeltként a nemek közötti egyenlőséget, illetve a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat, valamint a szexuális és reprodukciós jogok megsértése tekintetében az elszámoltathatóságot, illetve az igazságszolgáltatáshoz és jogorvoslathoz való jogot, többek között a humanitárius szereplők képzése, valamint a jelenlegi és jövőbeli finanszírozás vonatkozásában; kiemeli a fejlesztési együttműködés és a humanitárius segítségnyújtás terén a szexuális kizsákmányolás, a visszaélések és a zaklatás felszámolásáról szóló OECD/DAC-ajánlás jelentőségét; ezzel összefüggésben üdvözli, hogy a fejlesztési együttműködés és a humanitárius segítségnyújtás terén aktív érdekelt felek figyelmet fordítanak a konfliktushelyzetekben a visszaélések és zaklatások elleni küzdelemre; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a női jogvédő szervezetek, a nők által vezetett szervezetek, valamint a női emberijog-védők bevonását a humanitárius koordinációs és döntéshozatali rendszerekbe;
20. felszólít az EU belső és külső programjai közötti szinergiák vizsgálatára a szakpolitikák koherens és folyamatos megközelítésének biztosítása érdekében az EU-n belül és kívül egyaránt, mint például a női nemi szervek megcsonkítása gyakorlatának esetében;
21. felszólítja a Bizottságot, hogy valósítson meg olyan értékalapú kereskedelempolitikát, amely biztosítja a munkaügyi és környezeti jogok magas szintű védelmét, valamint az alapvető szabadságok és az emberi jogok, többek között a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartását; emlékeztet, hogy valamennyi uniós kereskedelmi és beruházási megállapodásnak általánosan érvényesítenie kell a nemek közötti egyenlőséget, és tartalmaznia kell egy ambiciózus és érvényesíthető fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről; emlékeztet arra, hogy a kereskedelmi megállapodásokra

irányuló tárgyalások fontos eszközt jelenthetnek a nemek közötti egyenlőségnek és a nők szerepvállalásának a harmadik országokban történő előmozdításához, és kéri, hogy gyűjtsenek nemi szempontok alapján lebontott adatokat a kereskedelem hatásáról; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az előzetes és utólagos hatásvizsgálatokba foglalják bele az uniós kereskedelem-politika és megállapodások nemek közötti egyenlőségre gyakorolt országspecifikus és ágazatspecifikus hatását; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjából elkészített elemzést figyelembe kell venni a kereskedelmi tárgyalások során – mérlegelve a tárgyalástól a végrehajtásig tartó teljes folyamat során mind a pozitív, mind a negatív hatást –, és azt a lehetséges negatív hatások megelőzésére vagy kompenzálására irányuló intézkedéseknek kell kísérniük; üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy első alkalommal biztosítja az EU számára, hogy a Chile és az EU közötti korszerűsített társulási megállapodásba belefoglaljon egy, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó külön fejezetet, és felszólít e fejezetek valamennyi további uniós kereskedelmi és beruházási megállapodásba való belefoglalásának előmozdítására és támogatására, a meglévő nemzetközi példákra építve és az elvégzett értékeléseket követő hozzáadott értékük alapján;

22. felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben tartsák be a fegyverexporttal kapcsolatos közös álláspontot; külön felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe annak az exportált anyagok nemi alapú erőszakhoz vagy a nők és gyermekek elleni erőszakhoz való felhasználásának kockázatát, illetve annak kockázatát, hogy ezek az anyagok elősegíthetik az említett erőszakot; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő megközelítés emberközpontú megközelítést jelent, amelynek célja a nők biztonságának – többek között gazdasági, szociális és egészségügyi biztonságának – javítása;

A nemek közötti egyenlőség és a sokféleség középpontba helyezése az EU intézményi kultúrájában a székhelyeken és a küldöttségekben

23. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó hivatalos munkacsoportot; felhív egy olyan új hivatalos tanácsi formáció felállítására, amely egybegyűjti a nemek közötti egyenlőségért felelős uniós minisztereket és államtitkárokat, hogy elősegíthessék a nemek közötti egyenlőséget valamennyi uniós szakpolitikában, többek között a kül- és biztonságpolitikában;
24. üdvözli a társadalmi nemek kérdéséért felelős EKSZ-főtanácsadó által és a nőekkel, a békével és a biztonsággal foglalkozó informális uniós munkacsoport által eddig végzett munkát, többek között annak biztosításával, hogy az érintett civil társadalmi szervezetek részt vegyenek a megbeszélésein; sajnálja azonban, hogy a társadalmi nemek kérdéséért felelős főtanácsadó pozíciójához rendelt személyzet és erőforrások korlátozottak, és felszólítja ennek felelősét, hogy közvetlenül az alelnöknek/főképviseletnek számoljon be; hangsúlyozza, hogy az e pozícióhoz rendelt erőforrások hatékonyabb felhasználására van szükség; felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy folytassa a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére irányuló erőfeszítéseit, nevezzen ki minden EKSZ-igazgatóságon a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó, teljes munkaidős tanácsadót, aki közvetlenül a főtanácsadónak tesz jelentést, továbbá felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy ösztönözze a személyzetét, hogy szorosan működjön együtt a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével; hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények és ügynökségek közötti tudásmegosztás lényeges és rendkívül hatékony eszköz a magas adminisztratív költségek, és a bürokrácia szükségtelen növelésének

elkerüléséhez;

25. üdvözli az EKSZ nemek közötti egyenlőségre és esélyegyenlőségre vonatkozó, 2018–2023 közötti stratégiáját, és felszólít annak aktualizálására, hogy az konkrét, mérhető és kötelező erejű politikai kötelezettségvállalásokat tartalmazzon a nők vezetői pozíciókban való jelenlétére vonatkozóan; sürgeti a nők vezetői, többek között küldöttségvezetői és a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) misszióinak és műveleteinek vezetői pozíciójára vonatkozó 50%-os célkitűzés elérését; üdvözli a Bizottság által e tekintetben elért előrehaladást, nevezetesen azt, hogy a nők által valamennyi szinten betöltött vezetői pozíciók aránya eléri a 41%-ot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EKSZ távol áll e cél elérésétől, ahol az EU nyolc különleges képviselője közül csak kettő nő, és ahol a középvezetői beosztások 31,3%-át és a felsővezetői beosztások 26%-át töltik be nők; felhívja a jelenlegi alelnököt/főképviselet, hogy tegye meg a helyzet orvoslásához szükséges lépéseket, és felhívja a tagállamokat, hogy több nőt jelöljenek a felsővezetői pozíciókra;
26. rámutat az uniós intézmények sokszínűségének hiányára, és ezért hangsúlyozza a sokszínűségre vonatkozó célok meghatározásának fontosságát, különösen a faj, a képesség és az etnikai háttér tekintetében; kiemeli, hogy az EKSZ-nek ki kell igazítania munkaerő-toborzási és -felvételi folyamatait annak érdekében, hogy több figyelmet fordíthasson a sokszínűségre és a befogadásra; hangsúlyozza, hogy a nemi szempontokat figyelembe vevő munkaerő-felvételi eljárásokra van szükség, többek között az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal részéről is; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő vezetés legyen része a közép- és felsővezetői munkaköri leírásoknak;
27. felhívja az alelnököt/főképviselet annak biztosítására, hogy a külföldi uniós küldöttségek vezetői hivatalos felelősséggel rendelkezzenek annak biztosításáért, hogy a nemek közötti egyenlőség a küldöttség munkájának valamennyi aspektusában érvényesüljön, és hogy erről készítsenek jelentést; felhívja az alelnököt/főképviselet annak biztosítására, hogy az uniós küldöttségeken a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó külön kapcsolattartó pontok álljanak rendelkezésre a zökkenőmentes munkafolyamatok biztosítása és a bürokrácia lehető legalacsonyabb szinten tartása érdekében; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó kapcsolattartó pontoknak elegendő erőforrással és idővel kell rendelkezniük feladataik ellátásához, a felelősségi körüket részletesen meghatározó munkaköri leírással együtt; hangsúlyozza, hogy a kapcsolattartóknak közvetlenül a vezetőknek/osztályvezetőknek kell beszámolási kötelezettséggel tartozniuk, hozzá kell férniük a feladataik ellátásához szükséges valamennyi dokumentumhoz, és adott esetben vezetői felelősségi körökkel kell rendelkezniük; szorgalmazza, hogy valamennyi uniós küldöttség számára dolgozzanak ki iránymutatásokat a nemek közötti egyenlőségről, és e tekintetben felszólít az online jelentéstétel fejlesztésére, egyértelmű sablonok kidolgozására, és útmutató kiadására a küldöttségek munkájának megkönnyítése érdekében;
28. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség elérése nem lehetséges a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő vezetés nélkül; e tekintetben felszólít a nemek közötti egyenlőségről és a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről szóló kötelező és egyénre szabott képzésre az EKSZ valamennyi vezetője, az uniós diplomáciai szolgálatok személyzete, valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) misszióinak és műveleteinek vezetői vagy parancsnokai számára; kiemeli, hogy az

uniós küldöttségek új vezetői megbízóleveleinek és munkaköri leírásainak konkrét hivatkozásokat kell tartalmazniuk a nemek közötti egyenlőségre; hangsúlyozza, hogy a vezetői értékeléseknek tartalmazniuk kell a nemek közötti egyenlőség érvényesítése érdekében végzett munkára vonatkozó egyedi kritériumokat; hangsúlyozza, hogy a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek az EU valamennyi különleges képviselője számára horizontális prioritást kell képeznie, és megbízatásuk vezérelvét kell képeznie, különösen az EU emberi jogokért felelős különleges képviselője számára;

29. kiemeli, hogy a nők KBVP-missziókban való részvétele hozzájárul a missziók sikeréhez, és megalapozza az EU hitelességét a férfiak és nők közötti egyenjogúság támogatójaként világszerte; üdvözli, hogy mostantól minden polgári KBVP-misszióban részt vesz egy, a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadó, és felszólítja a katonai KBVP-missziókat, hogy tegyék ugyanezt; ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy állítsanak női jelölteket a jelenlegi álláshelyekre; kéri, hogy az EU által alkalmazott összes katonai és polgári munkatárs kellő képzést kapjon a nemek közötti egyenlőség és a nők, a béke és a biztonság témakörét illetően, különösen azzal kapcsolatban, hogy hogyan integrálhatják a nemi dimenziót feladataikba; sajnálja, hogy a KBVP-missziókban és különösen a katonai műveletekben dolgozó nők száma továbbra is rendkívül alacsony; sürgeti az EKSZ-t, hogy támogasson olyan konkrét célkitűzést és politikai kötelezettségvállalást, amely az EU válságkezelési misszióiban és műveleteiben részt vevő nők számának növelésére irányul; sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a munkaerő-toborzási és -megtartási politikák megerősítésének módjait, támogassák a nők békeépítési és békefenntartó missziókban való részvételét; hangsúlyozza, hogy be kell vezetni egy új költségvetési sort, amely a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadói pozíció finanszírozására szolgálna a katonai KBVP-missziókban;
30. hangsúlyozza, hogy csak néhány uniós KBVP-misszió nyújt képzést a szexuális és nemi alapú zaklatással kapcsolatban, és felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy nyújtsanak kötelező képzést az ilyen zaklatás elleni fellépésre vonatkozóan valamennyi misszió és művelet során, és gondoskodjanak az áldozatok és a visszaélést bejelentő személyek hatékony védelméről; felszólít a KBVP-missziókra és -műveletekre vonatkozó, felülvizsgált általános magatartási normák naprakésszé tételére annak érdekében, hogy azok tartalmazzák a szexuális és nemi alapú erőszak tekintetében az EU vezetői és irányítói részéről a fellépés elmaradására vonatkozó „zéró tolerancia” elvét;
31. sürgeti az alelnököt/főképviselet és a tagállamokat, hogy a KBVP-vel kapcsolatos tanácsi határozatokba és a missziókra vonatkozó megbízatásokba foglaljanak bele az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. sz. határozatára és az azt követő határozatokra történő hivatkozásokat, és gondoskodjanak arról, hogy valamennyi KBVP-misszió és -művelet rendelkezzen éves cselekvési tervvel arra vonatkozóan, hogy miként kell végrehajtani a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jövőbeli III. cselekvési terv, illetve a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési terv célkitűzéseit; kéri, hogy a KBVP új eszközeibe, köztük az Európai Védelmi Alapba és a javasolt Európai Békekeretbe építsenek be nemek közötti összehasonlító elemzést;
32. üdvözli a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó kapcsolattartók egyre bővülő hálózatát, amely vezetői támogatással és képzéshez való hozzáféréssel rendelkezik; megjegyzi e tekintetben, hogy egy regionális találkozót szerveztek a nemek közötti

egyenlőséggel foglalkozó nyugat-balkáni és törökországi kapcsolattartók számára azzal a céllal, hogy erősítsék a nemek közötti egyenlőségre és a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére irányuló munkát; üdvözi a G7 partnerségi kezdeményezés keretében a Nyugat-Balkánnal folytatott jobb együttműködést, amelynek részeként az EU vállalta, hogy partnerségre lép Bosznia-Hercegovinával a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó menetrend előmozdítása érdekében;

33. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség – többek között a Parlament harmadik országokkal fenntartott kapcsolatai révén való – előmozdításának fontosságát az EU külpolitikájában; üdvözi e tekintetben a Parlament küldöttségeinek azt a határozatát, amely szerint minden küldöttségben ki kell nevezni egy-egy képviselőt a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdések kezelésére; hangsúlyozza, hogy a küldöttségek valamennyi tevékenysége során elő kell mozdítani az egyenlőséget és a sokszínűséget, többek között a harmadik országokkal tartott hivatalos parlamenti találkozók alatt is;

A nők és lányok jogai és részvétele védelmének és előmozdításának előtérbe helyezése

34. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a nemek közötti egyenlőség globális menetrendjével kapcsolatos valamennyi nemzetközi kötelezettségvállalásnak; felszólítja továbbá őket, hogy ösztönözzék és támogassák a partnerállamokat, hogy helyezték hatályon kívül a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) kapcsolatos fenntartásaikat, és többek között jogszabályok révén hajtsák végre az ENSZ 1995-ben Pekingben megrendezett Nők Negyedik Világkonferenciáján elfogadott nyilatkozatot és cselekvési tervet;
35. emlékeztet a nők békeépítésben betöltött központi szerepére, és kiemeli, hogy a nők fontos szerepet játszanak a párbeszéd előmozdításában, a békeépítésben, valamint a béke és a biztonság jelentésére vonatkozó különböző nézőpontok bemutatásában; kiemeli, hogy a nők érdemi és méltányos részvételének biztosítása az EU külpolitikai tárgyalásaiban, valamint biztonsági és békefolyamataiban összefügg a nagyobb mértékű gazdasági növekedéssel, az emberi jogok megsértése eseteinek csökkenésével, valamint a globális biztonság, a demokrácia és a fenntartható béke előmozdításával; megjegyzi, hogy a nők jogainak előmozdítása a válság vagy konfliktus sújtotta országokban elősegíti a közösségek megerősítését és ellenállóképesebbé tételét; felhívja az alelnököt/főképviseletet, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy védelmezzék a lányok és nők jogait, és az EU konfliktusmegelőzési és közvetítési tevékenységeivel összefüggésben biztosítsák teljes körű és érdemi részvételüket a konfliktusciklus különböző szakaszaiban;
36. kiemeli, hogy elengedhetetlen a szexuális és nemi alapú erőszak – ezen belül a kapcsolati erőszak, az online erőszak, az olyan káros gyakorlatok, mint a női nemi szervek megcsonkítása, a gyermek-, a korai és a kényszerházasság, a becsület nevében elkövetett erőszak, továbbá a konfliktushelyzetben elkövetett szexuális, illetve nemi alapú erőszak, az emberkereskedelem, a szexuális kizsákmányolás, a bántalmazás és zaklatás – minden formájának megelőzése, az ellenük való küzdelem és az elkövetők büntetőeljárás alá vonása iránti kötelezettségvállalás; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy az erőszak túlélőinek segítséget kell nyújtani; kiemeli, hogy

külön figyelmet kell fordítani azokra a nőkre és lányokra, akik a diszkrimináció többféle és halmozott formájával kénytelenek szembesülni; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy ratifikálják az Isztambuli Egyezményt, amely az első olyan, jogilag kötelező érvényű nemzetközi jogi eszköz, amelynek célja a nők elleni erőszak megelőzése és az ellene való küzdelem, és ezzel világszerte példaként szolgál, és biztosítja az ilyen jellegű erőszak felszámolására irányuló kötelezettségvállalásaik hitelességét az EU külkapcsolataiban; felszólítja a nők elleni erőszakra, valamint a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló uniós iránymutatások felülvizsgálatára és aktualizálására;

37. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség elérése nem lehetséges a férfiak és fiúk bevonása nélkül; úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőség előmozdításának folyamatában a férfiakat és fiúkat fel kell kérni, hogy vegyenek részt és a változás szereplőiként aktívan járuljanak hozzá, ezáltal kezelve a nemi sztereotípiákat; emlékeztet különösen a férfiak és fiúk szerepére és felelősségére a szexuális és nemi alapú erőszak elleni küzdelemben;
38. felhívja az alelnököt/főképviseletet, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatások teljes körű végrehajtását, és fogadjanak el mellékletet, amelynek célja olyan további stratégiák és eszközök elismerése és kidolgozása, amelyek a nők emberi jogainak védelmezőit, köztük az aktivista lányokat és fiatal nőket érintő konkrét helyzetek, fenyegetések és kockázati tényezők megelőzésére irányuló jobb és hatékonyabb reagálást biztosítanak; szorgalmazza a nemi dimenzió és a női emberijog-védők támogatására irányuló konkrét intézkedéseknek az emberijog-védők védelmét célzó valamennyi programba és eszközbe történő haladéktalan alkalmazását;
39. hangsúlyozza, hogy a világ számos részén a nők és lányok emberi jogai nem biztosítottak teljes mértékben, és a civil társadalmi szervezetek – köztük a nő- és lányjogi szervezetek – egyre nagyobb kihívásokkal néznek szembe a világszerte zsugorodó demokratikus térben; emlékeztet a civil társadalmi szervezetek által a béke fenntartása, valamint a nők békefolyamatokban, politikában, kormányzásban, intézményfejlesztésben, jogállamiságban és a biztonsági ágazatban történő szerepvállalásának előmozdítása érdekében folytatott elengedhetetlen helyszíni munkára; felhívja az uniós küldöttségeket, hogy kövessék nyomon a nemek közötti egyenlőség és a szexuális és reprodukciós egészség és jogok területén tapasztalható visszaesést, valamint a civil társadalom mozgásterének szűkülésére irányuló tendenciát, és tegyenek konkrét lépéseket a civil társadalommal szembeni fenyegetésekkel, zaklatással, erőszakkal és gyűlöletbeszéddel szembeni védelem érdekében; sürgeti a Bizottságot, az EKSZ-t, a tagállamokat és az uniós küldöttségek vezetőit, hogy a kapacitásépítés megfelelő szintjének előmozdítása révén biztosítsanak támogatást a helyi civil társadalmi szervezetek számára, beleértve a nőszervezeteket és az emberi jogi jogvédőket, valamint hogy a velük folytatott együttműködést és konzultációt tegyék munkájuk standard elemévé; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az olyan kezdeményezéseket, amelyek célja a negatív nemi normák és sztereotípiák minden tekintetben történő felszámolása és átalakítása;
40. felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy szisztematikusan támogassák a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat, ami hozzájárul az egészséggel kapcsolatos valamennyi fenntartható fejlődési cél eléréséhez, mint például a terhesség gondozásra,

valamint a magas kockázatot jelentő szülések elkerülésére és a csecsemő- és gyermekhalálozás csökkentésére irányuló intézkedések; rámutat, hogy szisztematikusan támogatni kell a családtervezéshez és az anyáknak járó egészségügyi szolgáltatásokhoz, az átfogó, életkornak megfelelő szexuális felvilágosításhoz, a fogamzásgátláshoz, a családtervezési szolgáltatásokhoz, a biztonságos és törvényes terhességmegszakítással kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és tiszteletben kell tartani a nők saját testük felett való rendelkezésének jogát, továbbá ebben a tekintetben a hátrányos megkülönböztetéssel, a kényszerítéssel, illetve az erőszakkal szembeni védelemhez való jogát; felszólítja a Bizottságot, hogy ellensúlyozza az „általános tilalmi szabály” hatását azáltal, hogy az EU külső dimenziójában rendelkezésre álló finanszírozási eszközökön keresztül jelentősen támogatja a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos finanszírozást;

41. emlékeztet arra, hogy a nőket és lányokat a nemek közötti kulturális és strukturális egyenlőtlenségek miatt aránytalan mértékben érinti a klímaváltozás; elismeri, hogy a nemek közötti egyenlőség alapvető fontosságú a béke, a biztonság, a fenntartható fejlődés és az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívások hatékony kezelése szempontjából, és egy méltányos és igazságos, a „senki se maradjon ki” elvét követő átmenet biztosítása érdekében interszekcionális dimenziót kell alkalmazni; rámutat, hogy az éghajlat-politikai tárgyalók mindössze 30%-a nő, és emlékeztet rá, hogy a nőknek a döntéshozatali szervezetekben való érdemi és egyenlő részvétele az uniós, nemzeti és helyi szintű éghajlat-politikai fellépések területén elengedhetetlen a hosszú távú éghajlat-politikai célok eléréséhez; kifejezetten ajánlja, hogy a III. cselekvési terv alakítson ki világos kapcsolatokat a Párizsi Megállapodással, és kéri az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a női szervezetek hozzáférjenek a nemzetközi éghajlat-politikai forrásokhoz;
42. sajnálja, hogy a nők és a lányok világszerte még mindig többféle formában megvalósuló, módszeres megkülönböztetésnek vannak kitéve; megjegyzi, hogy fel kell lépni a nők szegénysége ellen, biztosítva számukra a gazdasági erőforrásokhoz való egyenlő hozzáférést; emlékeztet rá, hogy nők nagyobb munkaerőpiaci részvétele, a női vállalkozók fokozottabb támogatása, a női vállalkozók tőkéhez való egyenjogú hozzáférése, a férfiak és nők esélyegyenlőségének és az egyenlő munkáért járó egyenlő bérezésének a védelme, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúly elősegítése kulcsfontosságú tényezők a hosszú távon fenntartható és inkluzív gazdasági fejlődés eléréséhez, az egyenlőtlenségek felszámolásához és a nők pénzügyi függetlenségének ösztönzéséhez; e tekintetben felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy adott esetben többek között mikrohitel révén növeljék a finanszírozás rendelkezésre állását, és működjenek együtt a partnerországokkal a nők helyzetének előmozdítása érdekében, többek között olyan területeken, mint az ingatlan- és földtulajdon-öröklési jogok, a jogálláshoz és a pénzügyi és digitális jártassághoz való hozzáférés, valamint a gyermekmunkával és a kizsákmányolás egyéb formáival szembeni védelem;
43. hangsúlyozza, hogy az EU migrációs politikáján belül a menedékkérő és menekült nők és lányok jogait garantáló nemi dimenziót kell érvényesíteni, haladéktalanul be kell vezetni a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő menedékügyi és migrációs eljárásokat, és fel kell gyorsítani az európai befogadó állomásokon a megfelelő azonosítás biztosítása, és a potenciális erőszakkal, zaklatással, nemi erőszakkal és nőkereskedelemmel szembeni védelem biztosítására irányuló munkát;

44. elítéli a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formáját, beleértve az emberkereskedelmet is; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák együttműködésüket a harmadik országokkal az emberkereskedelem valamennyi formája elleni küzdelem érdekében, és kifejezetten a gyermekházasság, a nők és lányok szexuális kizsákmányolása és a szexturizmus felszámolása céljából fordítsanak különös figyelmet az emberkereskedelem nemi dimenziójára; felszólít arra, hogy alakítsák ki az emberkereskedelemnek a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő megközelítését az emberi jogok széles köre érvényesítésére gyakorolt hatásának átfogó kezelése révén;
45. hangsúlyozza, hogy a háborúk alatt elkövetett nemi erőszak áldozatává vált lányoknak és nőknek hozzáférést kell biztosítani a megkülönböztetésmentes ápoláshoz, és különösen az átfogó egészségügyi ellátáshoz; ezzel összefüggésben nyomatékosítja, hogy biztosítani kell az összes nő és lány élethez és méltósághoz való jogát azáltal, hogy aktívan küzdenek a káros gyakorlatokkal szemben; kiemeli, hogy fel kell számolni a nemi erőszak háborús fegyverként és az elnyomás eszközeként történő alkalmazását, és e gyakorlat felszámolása, az erőszak elkövetőinek büntetőeljárás alá vonása, valamint az erőszak túlélőivel, az érintett nőkkel és közösségekkel a gyógyulásuk és felépülésük segítése céljából történő együttműködés érdekében az EU-nak nyomást kell gyakorolnia azon harmadik országok kormányaira és azokra az érdekelt felekre, amelyek érintettek azokban a régiókban, ahol a nemi alapú erőszak ezen formája előfordul;
46. tudomásul veszi a folyamatos előrehaladást a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak globális szintű felszámolására irányuló, Reflektorfény EU–ENSZ-kezdemenyezés terén, amelynek keretében 2018-ban 270 millió EUR állt rendelkezésre az afrikai és latin-amerikai programokra; felszólít arra, hogy az Uniónak a veszélyhelyzetekben elkövetett nemi alapú erőszakkal szembeni védelem biztosítására irányuló cselekvési felhívás terén határozott vezető szerepet kell betöltenie; emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat a humanitárius válságok során elkövetett szexuális és nemi alapú erőszak felszámolásáról szóló oslói konferencia eredményeinek fontosságára;
47. megjegyzi, hogy az EU és az ENSZ 2018-ban az előrettekintő prioritások új készletéről állapodtak meg a béketámogató műveletekkel és válságkezeléssel kapcsolatos 2019–2021-es együttműködés tekintetében; hangsúlyozza, hogy a nőkkel, a békével és a biztonsággal foglalkozó EU–ENSZ együttműködési platform létrehozását kiemelt prioritássá kell tenni;
48. megjegyzi, hogy az ENSZ figyelmeztetett arra, hogy a Covid19-világjárvány mindenfajta egyenlőtlenséget napvilágra hoz és elmélyít, így a nemek közötti egyenlőtlenséget is; mélyszéles aggodalmának ad hangot az otthon és az állami egészségügyben végzett ápolási munka egyenlőtlen elosztása miatt – minthogy a világban az egészségügyben dolgozó munkaerő körülbelül 70%-át nők adják –, a nemi alapú erőszak aggasztó megugrása miatt, amely részben a hosszabb ideig tartó bezártságnak tudható be, valamint a reprodukív és anyai egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés korlátozottsága miatt; felszólít ezért célzott és konkrét intézkedések kidolgozására a Covid19 nőkre és lányokra gyakorolt társadalmi-gazdasági hatásának kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy sürgősen megfelelő finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani azt biztosítandó, hogy a női szervezetek, az emberijog-védők és a békeépítők maradéktalanul és akadálytalanul hozzáférjenek a jó minőségű technológiához, amely ahhoz szükséges, hogy a Covid19-válság alatt érdemben részt

tudjanak venni a döntéshozatali folyamatokban; hangsúlyozza, hogy az alelnöknek/főképviselőnek és a Bizottságnak el kell ismernie az emberi biztonság szükségességét, amely magában foglalja a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós stratégiai megközelítés valamennyi szempontját; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az EU Covid19-re adott globális válaszában végrehajtása ne hagyja figyelmen kívül a nemi aspektust, és hogy megfelelően kezeljék a nők és más marginalizált csoportok sajátos szükségleteit, és biztosítsák részvételüket a teljes programozási ciklusban;

o

o o

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

KISEBBSÉGI ÁLLÁSPONT

az eljárási szabályzat 55. cikkének (4) bekezdése alapján
Derk Jan Eppink

Az ECR képviselőcsoport nem ért egyet e jelentésnek sem a tartalmával, sem az ideológiai feltételezésével.

A jelentés kollektivista megközelítést alkalmaz. ECR képviselőcsoportként az egyéni jogokat és a meritokráciát támogatjuk, nem pedig az identitáspolitikák által táplált „csoportjogokat”. Az egyéni szabadságnak kell a középpontban állnia.

Az ECR képviselőcsoport fontosnak tartja, hogy minden egyén azonos lehetőségekkel rendelkezzen, és a megfelelő személy a megfelelő helyen legyen. Az adott személy nemének irrelevánsnak kell lennie. El kell kerülni a hátrányos megkülönböztetést. A „nemek” ideológiai tényezővé alakítása sem jobb döntéshozatalhoz, sem eredményekhez nem vezet. A jelentés még több sokszínűségi célkitűzést is szorgalmaz. Ez a jelentés, amennyiben átültetik a gyakorlatba, a költséges és nem hatékony bürokratikus ellenőrzési mechanizmusok növekedéséhez fog vezetni. Például a „minden EKSZ-igazgatóságon a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó, teljes munkaidős tanácsadó” nem vezet jobb operatív eredményekhez vagy elégedettséghez az európai adófizetők számára. A jelöltek a készségek, nem pedig a nem alapján kell megítélni. Tekintettel a szubszidiaritás alapelveire, az EU indokolatlan túlszabályozáshoz folyamodna.

Úgy véljük továbbá, hogy a kül- és biztonságpolitikának a tagállamok kizárólagos hatáskörébe kell tartoznia, nem pedig az Európai Unióéba.

22.6.2020

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság részére

a nemek közötti egyenlőségről az EU kül- és biztonságpolitikájában
(2019/2167(INI))

A vélemény előadója: Hannah Neumann

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felkéri a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- A. mivel az EU-nak hozzá kell járulnia egy olyan világ megteremtéséhez, amelyben nemre, életkorra, szexuális irányultságra és nemi identitásra vagy önkifejezésre, fajra és képességre való tekintet nélkül minden ember békésen élhet, egyenlő jogokat élvez, és azonos lehetőséget kap a benne rejlő lehetőségek kiaknázására;
- B. mivel a nőket és lányokat különösen érinti a fizikai, pszichológiai és nemi erőszak, a szegénység, a fegyveres konfliktusok és az éghajlati vészhelyzet hatása; mivel az egész világon több autoriter rendszer van kibontakozóban és nő a fundamentalista csoportok száma, amelyek egyértelmű kapcsolatban állnak a nők és LMBTIQ+ személyek jogai ellen irányuló támadásokkal; mivel a biztonságra vonatkozó minden olyan értelmezés, amely az emberek helyett az államokra összpontosít, hibás, és nem vezet békéhez;
- C. mivel a nemek közötti összehasonlító elemzés és a nemi dimenzió képezi az egyik alapját az eredményes és fenntartható konfliktusmegelőzésnek, stabilizációnak, békeépítésnek, konfliktus utáni újjáépítésnek, kormányzásnak és intézményfejlesztésnek; mivel a közbeszéd a nőket és lányokat gyakran hozza összefüggésbe az áldozattá válással, ami miatt nem tekintik őket képesnek önálló döntéshozatalra és változások előidézésére; mivel egyre több bizonyíték támasztja alá, hogy a nők és lányok békefolyamatokban való részvétele jelentős szerepet játszik a folyamatok tartósságának és sikerének meghatározásában;
- D. mivel az inkluzív békefolyamatok fenntarthatóbbak, és több lehetőséget kínálnak a megoldások megtalálására és a jobb támogatás elnyerésére, továbbá növelni kell a nők békefolyamatokban és békeépítésben való részvételét; mivel 1988 és 2018 között a fő békefolyamatokban részt vevő tárgyalók 13%-a, a közvetítők 3%-a és az aláírók mindössze 4%-a volt nő;
- E. mivel a lányok a nemük és életkoruk miatt aránytalanul hátrányos helyzetbe kerülnek;

mivel a menekült és migráns lányok különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak; mivel a lányok erőszak és hátrányos megkülönböztetés elleni védelme, illetve az oktatáshoz, a tájékoztatáshoz és az egészségügyhöz, köztük a szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek biztosítása különösen fontos ahhoz, hogy a lányok maradéktalanul érvényesíthessék emberi jogait;

- F. mivel a nők és lányok elleni szexuális és nemi alapú erőszak, beleértve az olyan káros gyakorlatokat, mint a gyermekházasság és a női nemi szervek megcsonkítása, az alapvető ágazatokhoz és a szociális szolgáltatásokhoz – például az egészségügyhöz, az oktatáshoz, a tiszta vízhez, a megfelelő higiénés körülményekhez és a táplálkozáshoz – való nem megfelelő hozzáférés, a szexuális és reprodukív egészségügyi és jogi szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférés, a köz- és magánintézményekben, valamint a politikai döntéshozatalban és a békefolyamatokban való egyenlőtlen részvétel mind olyan tényezők, amelyek hozzájárulnak a hátrányos megkülönböztetéshez és a marginalizációhoz;
1. hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség elve az EU egyik alapértékét képezi, ezért a nemek közötti egyenlőség érvényesítését valamennyi uniós tevékenységben és politikában végre kell hajtani és azokba be kell építeni; hangsúlyozza, hogy az EU-nak célul kell kitűznie egy olyan világ megteremtését, amelyben nemre, szexuális irányultságra, fajra és képességre való tekintet nélkül minden ember békésen élhet, egyenlő jogokat élvez, és azonos lehetőséget kap a benne rejlő lehetőségek kiaknázására;
 2. felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy továbbra is támogassák és szisztematikusan építsék be az EU kül- és biztonságpolitikájába a nemek közötti egyenlőséget, többek között a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, beleértve a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést, valamint az interszekcionális megközelítést, beleértve az egyenlő és sokszínű képviseletet is; felszólítja az EU-t, hogy jó példával járjon elöl, és tegye a nemek közötti egyenlőséget az EU külső fellépésének fontos céljává, láthatóvá téve azt valamennyi szakpolitikai területen, különösen a többoldalú fórumokon és valamennyi politikai és stratégiai párbeszédben, az emberi jogi párbeszédokban, a szakpolitikák kialakításában és programozásában, az országos szintű emberi jogi stratégiákban, a nyilvános nyilatkozatokban és a globális emberi jogi jelentéstételben, valamint a nyomon követési, értékelési és jelentéstételi folyamatokban, a döntéshozatali folyamatokban, a tárgyalásokban és a vezetésben; kéri, hogy a megkülönböztetés és marginalizálódás többféle és halmozott formáival szembesülő nők és lányok eltérő tapasztalatait helyezték a politikai döntéshozatal középpontjába; megerősíti, hogy a kül- és biztonságpolitikának el kell ismernie és kezelnie kell a nemek közötti egyenlőtlen erőegyensúlyt, képviselnie kell a nőket és a lányokat, és védenie kell az LMBTIQ+ személyeket;
 3. hangsúlyozza, hogy Svédország, Dánia, Svájc és Norvégia erős, a nemek közötti egyenlőségre összpontosító külpolitikával rendelkezik; üdvözli, hogy többek között Franciaország Spanyolország, Luxemburg, Írország, Ciprus és Németország bejelentette, hogy a nemek közötti egyenlőséget külpolitikája egyik prioritásává kívánja tenni; üdvözli továbbá, hogy a jelenlegi Bizottság a nemek közötti egyenlőséget valamennyi szakpolitikai területen az egyik legfontosabb prioritásává tette; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségen alapuló uniós politika

középpontjában a következő elveknek kell állniuk: emberi jogok, demokrácia és jogállamiság, leszerelés és nonprolifерáció, nemzetközi fejlesztési együttműködés és éghajlat-politika;

4. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése nemcsak magas szintű politikai nyilatkozatokat követel meg, hanem az EU és a tagállamok vezetőinek politikai elkötelezettségét, a célkitűzések rangsorolását és a nyomon követést is; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy tegyen jelentős és jól látható előrelépést a nemek közötti egyenlőség terén a vezetés és az irányítás, a személyzet és a munkaerő-felvétel, a szervezeti hierarchia, a képzés, a pénzügyi források, a bérszakadék, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúly tekintetében, továbbá biztosítsa a nemek közötti egyenlőség hatékony és transzformatív érvényesítése iránti politikai és operatív elkötelezettséget; e tekintetben felszólít a nemek közötti egyenlőségről és a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről szóló kötelező és rendszeres képzésre az EKSZ valamennyi közép- és felsővezetője, az uniós diplomáciai szolgálatok személyzete, valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) misszióinak és műveleteinek vezetői vagy parancsnokai számára; hangsúlyozza, hogy a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek az EU valamennyi különleges képviselője számára horizontális prioritást kell képeznie, és megbízatásuk sarokkövét kell képeznie, különösen az EU emberi jogokért felelős különleges képviselője számára;
5. felszólít a nemek közötti egyensúly uniós külső képviseleten belüli javítására; sajnálatosnak tartja a nemek közötti jelentős különbséget az EKSZ-en belül, ahol az EU nyolc különleges képviselője közül csak kettő nő, és ahol a középvezetői beosztások 31,3%-át és a felsővezetői beosztások 26%-át töltik be nők; üdvözli az alelnök/főképviselet elkötelezettségét annak elérése mellett, hogy megbízatásának végéig a vezetői beosztások 40%-át nők töltsék be; emlékeztet azonban arra, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2020–2025 közötti időszakra szóló stratégiájában a Bizottság bejelentette azt a célkitűzését, hogy 2024 végéig az irányítás valamennyi szintjén 50%-os nemek közötti egyensúlyt érjen el; hangsúlyozza, hogy ennek a célkitűzésnek az EU különleges képviselőinek jövőbeli kinevezésére is vonatkoznia kell; sajnálatosnak tartja, hogy az alelnök/főképviselet által kinevezett új főtisztviselők között nincs egyetlen nő sem;
6. üdvözli az EKSZ nemek közötti egyenlőségre és esélyegyenlőségre vonatkozó, 2018–2023 közötti stratégiáját, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki a konkrét és mérhető célkitűzések hiánya miatt; felszólít a stratégia aktualizálására, hogy az magában foglaljon konkrét és kötelező erejű célkitűzéseket, többek között a vezető beosztásban lévő nőkre vonatkozóan is, és kéri ezt követően annak végrehajtását; ugyancsak sajnálja, hogy az uniós intézményekben nincsenek egyéb, a sokszínűségekre vonatkozó célok, sem általános sokszínűség, különösen a faj, a képesség és az etnikai háttér tekintetében; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy növelje a nők százalékarányát az EU belső döntéshozatali mechanizmusában; hangsúlyozza, hogy a nemi szempontokat figyelembe vevő munkaerő-felvételi eljárásokra van szükség, többek között az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal részéről is, amelyek nem erősítik tovább az intézményeknél fennálló nemek közötti egyenlőtlenégeket; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő vezetés legyen része a közép- és felsővezetői munkaköri leírásoknak;

7. felhívja az alelnököt/főképviselet annak biztosítására, hogy a külföldi uniós küldöttségek vezetői hivatalos felelősséggel rendelkezzenek annak biztosításáért, hogy a nemek közötti egyenlőség a küldöttség munkájának valamennyi aspektusában érvényesüljön, és a kormányzati partnerekkel folytatott politikai párbeszédekben rendszeresen felvessenek a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdéseket, és erről kötelesek legyenek jelentést készíteni; felhívja továbbá az alelnököt/főképviselet annak biztosítására, hogy az uniós küldöttségeken belül legyen egy, a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó kapcsolattartó; megjegyzi, hogy az EU külső tevékenységének megfogalmazása során különösen fokozódik a nemek közötti összehasonlító elemzés alkalmazása, és szinte minden uniós küldöttség részletes nemek közötti összehasonlító elemzést végzett;
8. üdvözlí a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó kapcsolattartók egyre bővülő hálózatát, amely vezetői támogatással és képzéshez való hozzáféréssel rendelkezik; megjegyzi e tekintetben, hogy egy regionális találkozót szerveztek a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó nyugat-balkáni és törökországi kapcsolattartók számára azzal a céllal, hogy erősítsék a nemek közötti egyenlőségre és a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére irányuló munkát; üdvözlí a G7 partnerségi kezdeményezés keretében a Nyugat-Balkánnal folytatott jobb együttműködést, amelynek részeként az EU vállalta, hogy partnerségre lép Bosznia-Hercegovinával a nők, béke és biztonság program előmozdítása érdekében;
9. felhívja az uniós küldöttségeket, hogy kövessék nyomon a nemek közötti egyenlőséget és a nők jogait érő támadásokat, valamint a civil társadalom mozgásterének szűkülésére irányuló tendenciát, és tegyenek konkrét lépéseket védelmük érdekében; sürgeti a Bizottságot, az EKSZ-t, a tagállamokat és az uniós küldöttségek vezetőit, hogy biztosítsanak fokozott politikai és pénzügyi támogatást a független helyi civil társadalmi szervezetek – köztük a nőszervezetek – számára, különösen a kapacitásépítési tevékenységek, a női emberijog-védők, az újságírók, a tudományos szakemberek és a művészek számára, valamint hogy a velük folytatott együttműködést és konzultációt tegyék munkájuk szerves részévé;
10. üdvözlí, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszközzel (IPA III) szóló rendelet és a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközzel (NDICI) szóló javaslat konkrét célkitűzésként tartalmazza a nemek közötti egyenlőséget; felszólít a nemek közötti egyenlőség külön finanszírozására, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő szemlélet, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés és a nemi szempontú előzetes és utólagos hatásvizsgálatokra vonatkozó kötelező követelmények ezekbe a rendeletekbe való beépítésére, és kéri, hogy ezekről az eredményekről számoljanak be a Parlamentnek; kéri, hogy a helyi és kis civil társadalmi szervezetek, különösen a női szervezetek finanszírozáshoz való hozzáféréseinek lehetővé tétele érdekében csökkentsék az adminisztratív követelményeket;
11. felhívja az alelnököt/főképviselet, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatások teljes körű végrehajtását, és fogadjanak el mellékletet, amelynek célja olyan további stratégiák és eszközök elismerése és kidolgozása, amelyek a nők emberi jogainak védelmezőit érintő konkrét helyzetek, fenyegetések és kockázati tényezők megelőzésére irányuló jobb és hatékonyabb reakciót biztosítanak; szorgalmazza a nemi dimenzióknak és a női

emberijog-védők támogatására irányuló konkrét intézkedéseknek az emberijog-védők védelmét célzó valamennyi programba és eszközbe történő haladéktalan beépítését;

12. üdvözlí az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó unió cselekvési terv megújításáról szóló határozatot, és kéri, hogy a cselekvési terv végrehajtási szakaszába foglaljanak bele a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését, valamint a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira irányuló célzott intézkedéseket;
13. üdvözlí, hogy nőtt a KBVP-missziókban és -műveletekben részt vevő nők száma; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 12 polgári KBVP-misszió közül egyiket sem nő vezet, és hogy az eddigi 70 misszióvezető közül eddig mindössze hatan voltak nők; ismét megjegyzi, hogy az Európai Unió Katonai Törzsének 176 alkalmazottja közül mindössze 22 a nő, akik közül tizenketten titkárnőként vagy asszisztensként dolgoznak; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy dolgozzon ki a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a vezetés és személyzet tekintetében egyaránt konkrét célokat tartalmazó stratégiát a KBVP-missziók számára; emlékeztet arra, hogy az unió vezetése és a tagállamok általi összehangolt erőfeszítésre van szükség, mivel ők biztosítják a KBVP-missziókhoz telepített polgári személyzet nagy részét; felhívja az unió tagállamokat, hogy tegyenek eleget a polgári KBVP-missziókra vonatkozó paktum 16. kötelezettségvállalásának azáltal, hogy aktívan előmozdítják a nők jelenlétét minden szinten, továbbá hogy növeljék a nemzeti hozzájárulásukat; sajnálja, hogy a paktum elfogadása óta csökkent a női alkalmazottak száma; felkéri a tagállamokat, hogy kövessenek aktív munkaerő-felvételi stratégiákat, és a vonatkozó statisztikákat tartalmazó missziós jelentések révén azonosítsák a nők részvételét korlátozó akadályokat, illetve találjanak megoldást ezekre; felhívja az unió intézményeket, hogy ösztönözzék a nők részvételét az ENSZ békefenntartó műveleteiben minden szinten, beleértve a katonai és a rendőrségi személyzetet is; emlékeztet arra, hogy az EU az ENSZ BT. nőkről, békéről és biztonságról szóló, 1325. sz. határozatának aláírásával, amely a békeépítés és a konfliktusokban való közvetítés fontos szereplőiként azonosítja a nőket, kötelezettséget vállalt arra, hogy növeli a konfliktusmegelőzéssel, válságkezeléssel és béketárgyalásokkal foglalkozó intézményekben a nők számát;
14. üdvözlí a nemek közötti egyenlőség elvének általános érvényesítéséről szóló, unió polgári missziók számára kiadott iránymutatásokat, és hangsúlyozza, hogy ezek az iránymutatások egy végrehajtásra szolgáló konkrét eszközt jelentenek, amely a missziók valamennyi munkatársa által alkalmazandó, beleértve a vezetését is, és amely segíteni fog a nemi dimenzió módszeres általános érvényesítésében és a nemek közötti egyenlőséget támogató politikák bevezetésében a polgári KBVP-missziók tevékenységei és szakaszai során; meggyőződése, hogy a KBVP-missziók tervezése során figyelembe kell venni a helyi nőszervezetek ajánlásait; üdvözlí, hogy mostantól minden polgári KBVP-misszióban részt vesz egy, a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó tanácsadó; sajnálja azonban, hogy a katonai KBVP-missziók esetében nem ez a helyzet; ösztönzi az unió tagállamokat, hogy állítsanak jelölteket a jelenlegi álláshelyekre; kéri intézkedések meghozatalát annak biztosítása érdekében, hogy az EU által alkalmazott összes katonai és polgári munkatárs kellő képzést kapjon a nemek közötti egyenlőség és a nők, béke és biztonság témakörét illetően, különösen azzal kapcsolatban, hogy hogyan integrálhatják a nemi dimenziót feladataikba;
15. felszólít a KBVP-missziókra és -műveletekre vonatkozó, felülvizsgált általános magatartási normák naprakésszé tételére annak érdekében, hogy azok tartalmazzák a

szexuális és nemi alapú erőszak tekintetében az EU vezetői és irányítói részéről a fellépés elmaradására vonatkozó „zéró tolerancia” elvét; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy csak néhány uniós KBVP-misszió nyújt képzést a szexuális és nemi alapú zaklatással kapcsolatban, és felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a nemzetközi békeépítési műveletek során támogassák a szexuális és nemi alapú erőszak elleni küzdelemre irányuló valamennyi erőfeszítést, és gondoskodjanak a visszaélést bejelentő személyek és az áldozatok hatékony védelméről;

16. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti összehasonlító elemzés kidolgozása és alkalmazása, valamint a nemi dimenzió szisztematikus beépítése és bevonása a döntéshozatalba a hatékony és tartós konfliktusmegelőzés, konfliktuskezelés és konfliktusrendezés, stabilizáció, békeépítés, konfliktus utáni újjáépítés, irányítás és intézményépítés egyik alapját képezi; sajnálatosnak tartja, hogy a nőkkel kapcsolatos domináns narratíva a viktimizációra épül, és megfosztja a nőket a cselekvőképességüktől; hangsúlyozza, hogy el kell ismerni azt a jelentős szerepet, amelyet a nők és lányok játszanak helyi, nemzeti és nemzetközi szinten a fenntartható béke elérésében, különösen a párbeszéd, a közvetítés és a béketárgyalások elősegítése révén; kéri a nőknek és lányoknak a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban való helyi szintű, biztonságos, érdemi és inkluzív részvételét a béke- és biztonsági ügyekben, beleértve a békeépítést, a konfliktus utáni újjáépítést, a kormányzást és az intézményépítést, valamint a konfliktusciklus különböző szakaszait; megjegyzi, hogy a nők jogainak előmozdítása a válság sújtotta vagy konfliktus sújtotta országokban erősebb, egészségesebb, biztonságosabb és ellenállóbb közösségeket ösztönöz, amelyek kevésbé hajlamosak erőszakos eszközöket igénybe venni a viták és konfliktusok rendezésére; kiemeli annak fontosságát, hogy a fiatal nőket és lányokat bevonják a békeépítésbe, és e tekintetben tudomásul veszi az „ifjúság, béke és biztonság” program hozzájárulását;
17. felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben tartsák be a fegyverexporttal kapcsolatos közös álláspontot; külön felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe annak az exportált anyagok nemi alapú erőszakhoz vagy a nők és gyermekek elleni erőszakhoz való felhasználásának kockázatát, illetve annak kockázatát, hogy ezek az anyagok elősegíthetik az említett erőszakot; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő megközelítés emberközpontú megközelítést jelent, amelynek célja a nők biztonságának – többek között gazdasági, szociális és egészségügyi biztonságának – javítása;
18. üdvözli a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó, 2019-ben elfogadott uniós stratégiai megközelítést és a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési tervet, és felszólít annak határozott végrehajtására; ugyanakkor sajnálattal állapítja meg, hogy e politikai kötelezettségvállalás gyakorlatba való átültetése a világos célkitűzések és mutatók ellenére továbbra is kihívást jelent és folyamatos erőfeszítést igényel; hangsúlyozza a nemzeti cselekvési tervek fontosságát a nők, béke és biztonság program végrehajtásában; üdvözli, hogy év végére csaknem minden uniós tagállam elfogadja majd az ENSZ 1325. sz. határozatára vonatkozó nemzeti cselekvési tervét; sajnálja azonban, hogy közülük csak egy tagállam rendelkezik a végrehajtásra elkülönített költségvetéssel; felhívja a tagállamokat, hogy különítsenek el a végrehajtásra szolgáló költségvetést, és dolgozzanak ki nemzeti parlamenti felügyeleti mechanizmusokat, valamint vezessenek be kvótákat a nők ellenőrzési, értékelési és felügyeleti mechanizmusokban való részvételére vonatkozóan; sajnálja, hogy az EU

személyzetének sok tagja nem építette be munkájába a nők, a béke és a biztonság szempontjait, és ezt a programot olyan programnak tekinti, amelyet mérlegelése alapján alkalmazhat a missziók eredményességének javítása céljából, nem pedig az önmagában a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek a biztosítására szolgáló módszernek;

19. üdvözi a nőkkel, békével és biztonsággal foglalkozó uniós munkacsoport által eddig végzett munkát, többek között annak biztosításával, hogy az érintett civil társadalmi szervezetek részt vegyenek a megbeszélésein; üdvözi a társadalmi nemek kérdéséért felelős EKSZ-főtanácsadó által végzett munkát; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki e szerep korlátozott kapacitása miatt, és kéri, hogy a főtanácsadó szerepét jelentősen erősítsék meg, valamint hogy közvetlenül az alelnöknek/főképviseelőnek tartozzon beszámolási kötelezettséggel; felhívja az alelnököt/főképviseelőt, hogy minden EKSZ-igazgatóságon álljon rendelkezésre a nemek közötti egyenlőséggel és a nőkkel, a békével és a biztonsággal foglalkozó teljes munkaidős tanácsadó, aki közvetlenül a főtanácsadónak tesz jelentést, továbbá felhívja az alelnököt/főképviseelőt, hogy ösztönözze a személyzetét, hogy szorosan működjön együtt a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével (EIGE); hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények és ügynökségek közötti tudásmegosztás fontos és rendkívül hatékony eszköz a magas adminisztratív költségek, és a bürokrácia szükségtelen növelésének elkerüléséhez;
20. sürgeti az alelnököt/főképviseelőt és a tagállamokat, hogy a KBVP-vel kapcsolatos tanácsi határozatokba és a missziókra vonatkozó megbízatásokba foglaljanak bele az ENSZ BT 1325. sz. határozatára és az azt követő határozatokra történő hivatkozásokat, és gondoskodjanak arról, hogy valamennyi KBVP-misszió és -művelet rendelkezzen éves cselekvési tervvel arra vonatkozóan, hogy miként kell végrehajtani a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jövőbeli cselekvési terv (GAP III), illetve a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós cselekvési terv célkitűzéseit; kéri, hogy a KBVP új eszközeibe, köztük az Európai Védelmi Alapba és a javasolt Európai Békekeretbe építsenek be nemek közötti összehasonlító elemzést;
21. megjegyzi, hogy az EU és az ENSZ 2018-ban az előrettekintő prioritások új készletéről állapotok meg a béketámogató műveletekkel és válságkezeléssel kapcsolatos 2019–2021-es együttműködés tekintetében, és hangsúlyozza, hogy a nőkkel, békével és biztonsággal foglalkozó EU–ENSZ együttműködési platform létrehozását kiemelt prioritássá kell tenni;
22. üdvözi az EU–NATO együttműködést, amelynek célja a béke és a stabilitás előmozdítása az euroatlanti térségben, ahol az egyik középponti téma a nőkkel, békével és biztonsággal foglalkozó program előmozdítása;
23. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség – többek között a Parlament harmadik országokkal fenntartott kapcsolatai révén való – előmozdításának fontosságát az EU külpolitikájában; üdvözi e tekintetben a Parlament küldöttségeinek azt a határozatát, amely szerint minden küldöttségben ki kell nevezni egy-egy képviselőt a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kérdések kezelésére; hangsúlyozza, hogy a küldöttségek valamennyi tevékenysége során elő kell mozdítani az egyenlőséget és a sokszínűséget, többek között a harmadik országokkal tartott hivatalos parlamenti találkozók alatt is;
24. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az uniós kül- és biztonságpolitikában alkalmazott automatizált döntéshozatali módszerek, köztük a mesterséges intelligencián

alapuló algoritmusok mentesek legyenek a profilalkotási torzításoktól, különösen a nemen alapuló bármely torzítástól;

25. üdvözli a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó második cselekvési terv (GAP II) keretében a nemek közötti egyenlőség terén elért eredményeket, és ezért üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy 2020-ban végezzenek felülvizsgálatot és terjesszenek elő egy új GAP III-at; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy találjanak megoldást a hiányosságaira, így például a gyenge jogalapra, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés hiányára, a pontos jelentéstétel nehézségeire, az időkeretek összehangolásának és a költségvetési ciklusoknak a hiányára, és a személyzet megfelelő képzésének hiányára; ajánlja, hogy a GAP III-at a siker egyértelmű, mérhető és időhöz kötött mutatói kísérjék, ideértve a felelőség különböző szereplőkhöz való hozzárendelését, továbbá egyértelmű célkitűzésekkel az egyes partnerországokban; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy tekintettel a Covid19 nők és fiatal lányok életére gyakorolt hatására, tartsa a GAP III megújítását a 2020. évi munkatervében, és ne halassza azt el a következő évre;
26. elismeri a civil társadalmi szervezetek és különösen a nőjogi szervezetek és a női emberijog-védők kulcsfontosságú szerepét a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós cselekvési terv és a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó új uniós stratégiai megközelítés és a hozzá tartozó cselekvési terv végrehajtásának támogatásában; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a civil társadalmi szervezetek részvételét a GAP III megfogalmazásában és annak a partnerországokban való végrehajtásában;
27. hangsúlyozza, hogy a GAP III-nak kifejezetten ki kell terjednie a nők jogaira minden kontextusban, függetlenül az adott ország GDP-jétől, beleértve az instabil államokat és a konfliktushelyzeteket, valamint a legkiszolgáltatottabb csoportokat, például a menekült és migráns lányokat;
28. kéri, hogy a GAP III írja elő, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás 85%-át olyan programokra kell fordítani, amelyek jelentős vagy fő célkitűzése a nemek közötti egyenlőség, és e szélesebb körű kötelezettségvállalás keretében felszólít az Európai Unió hivatalos fejlesztési támogatásának megfelelő elkülönítésére az egyenlőség előmozdítására, a nők társadalmi szerepvállalásának növelésére és jogaik előmozdítására irányuló konkrét kezdeményezések számára; kéri a partnerországokban a GAP III keretében kiutalt és folyósított, nemek közötti egyenlőséghez nyújtott uniós finanszírozásról való beszámolás javítását; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy hozzanak létre nemek szerinti mutatókat, amelyeket a projektek kiválasztása, nyomon követése és értékelése során kell alkalmazni;
29. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség a külső fellépések és a tematikus területek – többek között az éghajlati kihívások és társadalmaink fenntartható fejlődése – hatékony irányításának szerves részét képezi; hangsúlyozza, hogy a szegénységben élő nők és lányok kiszolgáltatottak az éghajlatváltozással szemben, és hangsúlyozza, hogy a tisztességes és igazságos átmenet megvalósítása érdekében, amely senkit sem hagy hátra, minden éghajlat-politikai fellépésnek magában kell foglalnia a nemek közötti egyenlőséget és az interszekcionális perspektívát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az éghajlatváltozással foglalkozó tárgyaló felek mindössze 30%-a nő, és emlékeztet arra, hogy a nők érdemi és egyenlő részvétele az éghajlat-politikával és a nemzetközi, uniós, nemzeti és helyi szintű fellépéssel foglalkozó döntéshozó

testületekben létfontosságú a hosszú távú éghajlat-politikai célok eléréséhez; sürgeti, hogy a GAP III hozzon létre világos kapcsolatokat a Párizsi Megállapodással, és kéri az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a női szervezetek hozzáférjenek a nemzetközi éghajlat-politikai forrásokhoz;

30. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mozdítsák elő és támogassák egy nemek közötti egyenlőségről szóló külön fejezet beillesztését az EU kereskedelmi és beruházási megállapodásaiba; felszólít továbbá, hogy e kereskedelmi megállapodásokba foglaljanak bele olyan rendelkezéseket, amelyek biztosítják, hogy azok intézményi struktúrái garantálják az időszakos megfelelési vizsgálatokat, a lényegi vitákat, valamint a nemek közötti egyenlőséggel és kereskedelemmel kapcsolatos információk és bevált gyakorlatok megosztását, többek között nők és nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szakemberek bevonásával valamennyi érintett igazgatási szinten; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az előzetes és utólagos hatásvizsgálatokba foglalják bele az uniós kereskedelempolitika és megállapodások nemek közötti egyenlőségre gyakorolt országspecifikus és ágazatspecifikus hatását; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontjából elkészített elemzést figyelembe kell venni a kereskedelmi tárgyalások során – mérlegelve a tárgyalási szakasztól a végrehajtásig tartó teljes folyamat során mind a pozitív, mind a negatív hatásokat –, és azt a lehetséges negatív hatások megelőzésére vagy kompenzálására irányuló intézkedéseknek kell kísérniük;
31. felhívja a Bizottságot, hogy a bevándorlási politikákba építse be a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő és interszekcionális megközelítést, amely garantálja a női és lány menedékkérők és menekültek jogait, forrásokat biztosítva a nők és a lányok által többek között a nemük, faji vagy etnikai hovatartozásuk, társadalmi-gazdasági helyzetük, adminisztratív helyzetük és származási helyük alapján elszenvedett megkülönböztetés felszámolására, valamint hogy gyorsítsa fel a munkát a megfelelő azonosítás és a befogadó állomásokon Európa-szerte bekövetkező potenciális erőszakkal, zaklatással, nemi erőszakkal és nőkereskedelemmel szembeni védelem biztosítása érdekében; felszólít az isztambuli egyezmény teljes körű alkalmazására a migrációs és menekültügyi politikákban;
32. felszólít a szexuális és nemi alapú erőszak minden formájának, valamint a nők és lányok emberi jogai súlyos megsértésének – például a gyermek-, a korai és a kényszerházasságnak – a megelőzésére és felszámolására, valamint a női nemi szervek megcsonkítása gyakorlatának felszámolására; kéri, hogy ez továbbra is politikai prioritás legyen az EU külső fellépéseiben, és hogy a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd során szisztematikusan foglalkozzanak vele; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy összpontosítsanak különösen a konfliktusok során elkövetett nemi alapú erőszak megelőzésére, valamint a nemi alapú erőszak túlélőinek támogatására és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférésükre; hangsúlyozza, hogy konfliktushelyzetekben a nők és lányok ki vannak téve az emberi jogaik megsértése fokozott kockázatának; mélységesen aggasztónak tartja, hogy a szexuális erőszak egyre inkább a szélesebb körű konfliktusstratégia és háborús taktika részévé vált; sürgeti az EU-t, hogy a nemzetközi büntetőjoggal összhangban minden lehetséges eszközt használjon fel a háborús nemi erőszak elkövetőinek bejelentése, azonosítása, büntetőeljárás alá vonása és megbüntetése érdekében; felszólít a nők és lányok elleni erőszakról szóló uniós iránymutatások felülvizsgálatára és aktualizálására, valamint a velük szembeni megkülönböztetés minden formája elleni küzdelemre; felhívja az EU-t, hogy az isztambuli egyezmény megerősítését tűzze az Európa Tanács

partnerországaival folytatott politikai párbeszéd kiemelt napirendi pontjai közé, és ösztönözze az ahhoz való csatlakozásra azokat a tagállamokat, amelyek nem tagjai az Európa Tanácsnak;

33. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség nem érhető el a férfiaknak és fiúknak a nemek közötti egyenlőség terén előrelépéseket célzó folyamatba történő bevonása nélkül: fel kell őket kérni, hogy aktívan járuljanak hozzá az egészségesebb nemi normák előmozdításában, és vegyenek részt ebben a folyamatban; emlékeztet különösen a férfiak és fiúk szerepére és felelősségére a szexuális és nemi alapú erőszak elleni küzdelemben;
34. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák együttműködésüket a harmadik országokkal az emberkereskedelem valamennyi formája elleni küzdelem érdekében, és kifejezetten a gyermekházasság, a nők és lányok szexuális kizsákmányolása és a szexturizmus felszámolása céljából fordítsanak különös figyelmet az emberkereskedelem nemi dimenziójára; szorgalmazza, hogy az emberkereskedelem tekintetében valamely harmadik ország által jelentett kockázatok kötelező hatásvizsgálatát vegyék fel a vízumliberalizációs megállapodások megkötésének általános előzetes feltételei közé; hangsúlyozza, hogy a vízumliberalizációs megállapodások megkötéséhez teljesítendő kötelező követelmények közé fel kell venni a harmadik országokkal az emberkereskedelem terén folytatott hatékony együttműködést; felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy a harmadik országokkal a társulási és együttműködési megállapodásokról folytatott tárgyalásaik során vezessenek be az emberkereskedelem elleni hatékony küzdelemre vonatkozó együttműködési referenciakeretet, amely magában foglal egy, a bejelentésekkel és az elkövetők büntetőeljárás alá vonásával kapcsolatos adatok rögzítésére szolgáló átlátható protokollt is; felszólít arra, hogy alakítsák ki az emberkereskedelemnek a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő megközelítését az emberi jogok széles körének bármely konfliktussal összefüggésben történő gyakorlására gyakorolt hatásának átfogó kezelése révén;
35. kéri a szexuális és reprodukív egészség és jogok egyetemes tiszteletben tartásának és hozzáférhetőségének garantálását, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjában, a Pekingi Cselekvési Platform keretében, valamint ezek felülvizsgálati konferenciáinak záródokumentumaiban foglalt megállapodásoknak megfelelően, valamint az e cél felé tett előrehaladás mérésére szolgáló megfelelő eszközök kidolgozását; intézkedéseket kér annak biztosítása érdekében, hogy az EU egységes állásponttal rendelkezzen, és határozott lépéseket tegyen a szexuális és reprodukív egészséget és jogokat, a nemek közötti egyenlőséget, illetve az LMBTIQ+ személyek jogait érő támadások, valamint a nők jogait aláásó intézkedések egyhangú elítélése érdekében; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az új GAP III és az NDICI révén erősítsék meg az EU elkötelezettségét a szexuális és reprodukív egészség és jogok – többek között a terhsgondozáshoz és az anyáknak járó egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés – mellett; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy nyújtsanak politikai és pénzügyi támogatást a valamennyi ember – beleértve a leginkább veszélyeztetett vagy kockázatnak kitett személyeket is – jogainak és szexuális és reprodukív egészségének tiszteletben tartásáért küzdő civil társadalmi szervezeteknek, beleértve a legkiszolgáltatottabb vagy veszélyeztetett személyeket, különösen a mozgásban lévő, migrációs útvonalakon vagy táborokban tartózkodó nőket és lányokat;

36. sajnálja, hogy a nők és a lányok világszerte még mindig módszeres megkülönböztetésnek vannak kitéve; megállapítja, hogy a nők szegénysége nagyrészt a gazdasági erőforrásokhoz való hozzáférés hiányával magyarázható; meggyőződése, hogy az oktatás kulcsfontosságú a nemek közötti egyenlőség megvalósításához és a nők és lányok helyzetének megerősítéséhez; felhívja ezért az EU-t, hogy a GAP III keretében vállaljon nagyobb elkötelezettséget a nemek közötti egyenlőség oktatási rendszerekben való előmozdítása és a nemi sztereotípiák ellen ugyanezen rendszerekben folyó küzdelem iránt; felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és az EKSZ-t annak biztosítására, hogy fejlesztési együttműködési politikájuk és humanitárius segítségnyújtási intézkedéseik támogassák a nők gazdasági szerepvállalását, beleértve a nők vállalkozói tevékenységének láthatóságát a partnerországokban; emlékeztet rá, hogy nők nagyobb munkaerőpiaci részvétele, a női vállalkozók fokozottabb támogatása, a férfiak és nők esélyegyenlőségének és egyenlő bérezésének a védelme, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúly elősegítése kulcsfontosságú tényezők a hosszú távon fenntartható és inkluzív gazdasági növekedés eléréséhez, az egyenlőtlenségek felszámolásához és a nők pénzügyi függetlenségének ösztönzéséhez;
37. emlékeztet rá, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőség kérdésével foglalkozni kell a partnerországokkal folytatott politikai párbeszédekben; hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség előmozdításának fontosságát az EU szomszédosság- és bővítési politikájának keretében, különösen a csatlakozási tárgyalásokkal összefüggésben; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy használják ki a csatlakozási tárgyalásokat arra, hogy elősegítsék a tagjelölt országokban a nemek közötti egyenlőséget; felhívja a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, hogy folytassa a nemek közötti egyenlőség terén a harmadik országokban elért eredmények nyomán követését; üdvözli a nemek közötti egyenlőség terén elért eredmények nyomán követésére szolgáló különböző mechanizmusokat, mint például az Unió a Mediterrán Térségért által nemrégiben létrehozott mechanizmust, valamint „az EIGE együttműködése az EU tagjelölt és potenciális tagjelölt országaival (2017–2019), a nemek közötti egyenlőség terén elért eredmények jobb nyomán követése” című projektet;
38. megjegyzi, hogy az ENSZ figyelmeztetett arra, hogy a Covid19-világjárvány mindenfajta egyenlőtlenséget napvilágra hoz és elmélyít, így a nemek közötti egyenlőtlenséget is; mélységes aggodalmának ad hangot az otthon és az állami egészségügyben végzett ápolási munka egyenlőtlen elosztása miatt – minthogy a világban az egészségügyben dolgozó munkaerő körülbelül 70%-át nők adják –, a nemi alapú erőszak aggasztó megugrása miatt, amely részben a hosszabb ideig tartó bezártságnak tudható be, valamint a reprodukzív és anyai egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés korlátozottsága miatt; felszólít ezért célzott és konkrét intézkedések kidolgozására a Covid19 nőkre és lányokra gyakorolt társadalmi-gazdasági hatásának kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy sürgősen megfelelő finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani azt biztosítandó, hogy a női szervezetek, az emberijog-védők és a békeépítők maradéktalanul és akadálytalanul hozzáférjenek a jó minőségű technológiához, amely ahhoz szükséges, hogy a Covid19-válság alatt érdemben részt tudjanak venni a döntéshozatali folyamatokban; hangsúlyozza, hogy az alelnöknek/főképviseelőnek és a Bizottságnak el kell ismernie az emberi biztonság szükségességét, amely magában foglalja a nőkre, a békére és a biztonságra vonatkozó uniós stratégiai megközelítés valamennyi szempontját; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az EU Covid19-re adott globális válaszában végrehajtása ne hagyja figyelmen kívül a nemi aspektust, és hogy megfelelően kezeljék a nők és más

marginalizált csoportok sajátos szükségleteit, és biztosítsák részvételüket a teljes programozási ciklusban;

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	22.6.2020
A zárószavazás eredménye	+: 48 -: 12 0: 9
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alviina Alametsä, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Lars Patrick Berg, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Kinga Gál, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Karol Karski, Dietmar Köster, Stelios Kouloglou, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Claudiu Manda, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Diana Riba i Giner, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Thomas Waitz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Katarina Barley, Nicolas Bay, Arnaud Danjean, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Mick Wallace

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

49	+
EPP	Traian Băsescu, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Isabel Wiseler-Lima
S&D	Maria Arena, Katarina Barley, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Claudiu Manda, Sven Mikser, Tonino Picula, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
RENEW	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Maria Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
VERTS	Reinhard Bütikofer, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Tineke Strik, Thomas Waitz, Alviina Alametsä
GUE	Stelios Kouloglou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi

11	-
EPP	Kinga Gál, Miriam Lexmann, Željana Zovko
ID	Harald Vilimsky
ECR	Anna Fotyga, Karol Karski, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
NI	Kostas Papadakis

9	0
EPP	Arnaud Danjean, Sunčana Glavak, David Lega, Radosław Sikorski
ID	Nicolas Bay, Lars Patrick Berg, Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi, Thierry Mariani

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	16.7.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 27 - : 5 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Christine Anderson, Simona Baldassarre, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Annika Bruna, Gwendoline Delbos-Corfield, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Helène Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Karen Melchior, Andżelika Anna Możdżanowska, Maria Noichl, Pina Picierno, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Christine Schneider, Jessica Stegrud, Isabella Tovaglieri, Ernest Urtaşun, Hilde Vautmans, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Chrysoula Zacharopoulou
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Isabella Adinolfi, Derk Jan Eppink, Pierrette Herzberger-Fofana, Elena Kountoura

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

27	+
GUE/NGL	Elena Kountoura, Eugenia Rodríguez Palop
NI	Isabella Adinolfi
PPE	Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Livia Járóka, Arba Kokalari, Christine Schneider, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Renew	Karen Melchior, Samira Rafaela, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Helène Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Maria Noichl, Pina Picierno, Evelyn Regner
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Pierrette Herzberger-Fofana, Diana Riba i Giner, Ernest Urtasun

5	-
ECR	Derk Jan Eppink, Andżelika Anna Mozdżanowska, Jessica Stegrud
ID	Simona Baldassarre, Isabella Tovaglieri

2	0
ID	Christine Anderson, Annika Bruna

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás